31994R3290

31.12.1994 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 349/105

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 3290/94, 22. detsember 1994, põllumajandussektoris mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingute rakendamiseks vajalike kohanduste ja üleminekukorralduste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse nõukogu 27. juuni 1968. aasta määrust (EMÜ) nr 805/68 veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta, [1] eelkõige selle artikli 7 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust [2]

ning arvestades, et:

ühendus on vastu võtnud ühist põllumajanduspoliitikat reguleerivate normide kogu;

mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru käigus on ühendus pidanud läbirääkimisi paljude lepingute üle (edaspidi "GATTi lepingud"); mitu sellist lepingut käsitleb põllumajandust, eelkõige põllumajandusleping (edaspidi "leping"); siseriikliku toetusega seotud kontsessioone on võimalik järgida, määrates sobival tasemel hinnad ja abi, ning selles suhtes ei ole vaja sätestada konkreetseid tingimusi; lepinguga on ette nähtud kuueaastane ajakava ühelt poolt laiendamaks kolmandate riikide põllumajandustoodete pääsu ühenduse turule ja teiselt poolt vähendamaks järkjärgult toetust, mida ühendus annab põllumajandustoodete ekspordiks; põllumajandusalaseid õigusakte, mis käsitlevad kaubandust kolmandate riikidega, tuleks vastavalt sellele kohandada;

kõikide põllumajandustoodete importi piiravate meetmete tollimaksudena kehtestamise (tarifitseerimine) ja selliste meetmete tulevikus kohaldamise keelamise teel on lepinguga nõutud praeguse turukorraldusega ettenähtud muutuvate impordimaksude ning muude meetmete ja impordimaksude kaotamist; lepingu kohaselt põllumajandustoodete suhtes kehtivad tollimaksumäärad tuleb fikseerida ühises tollitariifistikus; teatavate tooterühmade puhul, nagu teravili, riis, veinid ning puu- ja köögivili, eeldab püsitollimaksude kogumist mittehõlmavate lisa- või muude kaubandusmehhanismide sisseseadmine selliste reeglite vastuvõtmist, millega nähakse ette erandid põhilistest määrustest; lisaks sellele on meetmeid, mille abil kaitstakse ühenduse turgu rosinate ja töödeldud kirsside impordi eest, võimalik kaitsemeetmete lepingu alusel säilitada viis aastat; lisaks sellele tuleks lubada teatavate suhkrutoodete tollimaksude peatamist, et ära hoida pakkumisprobleeme ühenduse turul;

säilitamaks minimaalse kaitsetaseme tarifitseerimisest tulenevate negatiivsete mõjude eest turule, võimaldab leping lisatollimaksude kohaldamist täpselt määratletud tingimustel, kuid üksnes tarifitseeritud toodete puhul; vastavalt sellele tuleks vastavatesse algmäärustesse lisada asjakohased sätted;

lepinguga on ette nähtud rida tariifikvoote jooksva ja minimaalse turulepääsukorralduse alusel; selliste kvootide suhtes kehtivad tingimused on lepingus üksikasjalikult sätestatud; pidades silmas kvootide suurt arvu ja selleks, et tagada nende võimalikult tõhus rakendamine, peaks komisjon vastutama nende avamise ja haldamise eest, kasutades korralduskomitee menetlust;

Uruguay voorus teatavate Lõuna-Ameerika riikidega sõlmitud banaanialastest raamlepingutest tulenevad muudatused tuleks lisada nõukogu 13. veebruari 1993. aasta määrusesse (EMÜ) nr 404/93 banaanituru ühise korralduse kohta; [3]

kaitsemeetmete lepingus on sätestatud selged reeglid kaitseklauslite kohaldamise suhtes, nagu need on inkorporeeritud turukor-

[1] EÜT L 148, 28.6.1968, lk 24, viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1884/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 27).

[2] 14. detsembril 1994 vastu võetud arvamus (EÜTs seni avaldamata).

[3] EÜT L 47, 25.2.1993, lk 1, viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 3518/93 (EÜT L 320, 22.12.1993, lk 15).

raldusse, tuleks selliseid klausleid täiendada viitega rahvusvahelistest lepingutest tulenevatele kohustustele;

kaubandussuhetes kolmandate riikidega, mida ei reguleerita GATTi lepingutega, ei ole ühendus seotud nendest tulenevate kitsendustega pääsul ühenduse turule; tagamaks, et sellistest riikidest pärit toodete suhtes võidakse asjakohastel juhtudel võtta vajalikke meetmeid, tuleks komisjonile anda asjakohased volitused, kasutades korralduskomitee menetlust;

lepingu mõjul piirdutakse ekspordisubsiidiumide andmisel edaspidi teatavate lepingus määratletud põllumajandustoodete rühmadega; lisaks kehtivad selles suhtes koguse- ja väärtuspiirangud;

väärtuspiirangute järgimist on võimalik tagada toetuste määramise ajal ning jälgides makseid Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondiga seotud reeglite alusel; seiret võib hõlbustada toetuste kohustuslik ettemääramine, lubades diferentseeritud toetuste puhul võimalust muuta ettenähtud sihtkohta; sihtkoha muutmise korral tuleks maksta tegeliku sihtkoha suhtes kehtivat hüvitist, mis ei või olla suurem kui alguses ettenähtud sihtkoha suhtes kohaldatav summa;

kogusepiirangute seire eeldab usaldusväärset ja tõhusat seiresüsteemi; selleks tuleks toetuse andmiseks nõuda ekspordilitsentsi; toetust tuleks anda kuni kasutatavate limiitideni, mis sõltuvad iga kõnealuse toote konkreetsest olukorrast; sellest reeglist võidakse erandeid lubada üksnes töödeldud saaduste puhul, mida ei ole loetletud asutamislepingu II lisas ja mille suhtes väärtuspiirangud ei kehti, ning toiduabiprogrammide puhul, mis on vabastatud kõikidest piirangutest; tuleks ette näha erandid juhtimisreeglite rangest järgimisest, kui eksporttooted, mille puhul antakse toetust, tõenäoliselt ei ületa ettenähtud kogusepiiranguid; lepingus osutatud majandusaastate jooksul toetusega eksporditud koguseid on võimalik jälgida igaks majandusaastaks väljaantud ekspordilitsentside põhjal;

enamiku ühiste turukorralduste puhul jääb sisese töötlemise korrale tuginemise välistamine nõukogu pädevusse; lepingust tulenevatel majandustingimustel võib osutuda vajalikuks kiiresti reageerida turuprobleemidele, mis tulenevad kõnealusest korrast; selles suhtes tuleks komisjonile anda pädevus võtta vastu kiireloomulisi meetmeid, mis on ajaliselt piiratud; nende meetmete suhtes tuleks kohaldada nõukogu 13. juuli 1987. aasta otsuse 87/373/EMÜ [1] artiklis 3 sätestatud korda;

samuti tuleb tagada intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu järgimine; selleks tuleks nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määrusesse (EMÜ) nr 822/87, mis käsitleb veinituru ühiskorraldust, [2] lisada nõutavad sätted;

põllumajandusalaste õigusaktide muudatuste hakul, mis on ette nähtud käesoleva määrusega, ei ole mitmetel põhilistest määrustest tulenevatel nõukogu määrustel enam otstarvet; juriidilise selguse huvides tuleks need kehtetuks tunnistada; samuti tuleks tunnistada kehtetuks teatavad aegunud sätted, ehkki need pole otseselt seotud GATTi lepingutega; sama kehtib teatavate nõukogu määruste suhtes, millele osutatakse kui teisele põlvkonnale ja mille võib enamasti inkorporeerida kõnealustesse algmäärustesse;

algmäärustesse ei ole siiski olnud võimalik ühendada nõukogu olemasolevaid üldreegleid kaitseklausli kohaldamise kohta; pärast GATTi lepinguid sellel alal vajalikuks osutunud muudatuste olulisust silmas pidades ei tohi kõnealuseid määrusi säilitada; seepärast tuleks need tunnistada kehtetuks, luues õigusliku baasi nende asendamiseks;

põllumajanduslepingu kohaldamine võib olla ohus, kui kasutatav sisekord eri sektorites oluliselt erineb; sel põhjusel on soovitav need korrad ühtsustada;

rakendamise üldeeskirjade vastuvõtmine nõukogu poolt on enne muutnud võimalikuks tagada piisav raamistik konkreetsemate eeskirjade tarvis, mida on vaja turu korraldamiseks; osutatud põllumajanduslepingu rakendamine ei sea küsimuse alla ühise põllumajanduspoliitika korraldamise mehhanisme ja korda;

---

[1] EÜT L 197, 18.7.1987, lk 33.

[2] EÜT L 84, 27.3.1987, lk 1, viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1891/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 42).

hilisemal etapil on kasulik analüüsida nii käesoleva määrusega seatud korralduste toimet kui ka kogemusi, mis on saadud seoses kolmandate riikide võetud meetmetega GATTi lepingute rakendamiseks; selleks peaks komisjon käesoleva määruse kohaldamise esimese kahe aasta möödudes esitama nõukogule ja Euroopa Parlamendile aruande;

üleminek olemasolevalt korralduselt GATTi lepingutest tulenevale võib tekitada kohandamisraskusi, mida käesolev määrus ei käsitle; selliste võimalike juhtumite käsitlemiseks tuleks lisada üldsäte, millega võimaldatakse komisjonil vastu võtta teatavaks ajaks vajalikke üleminekumeetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määrusega on ette nähtud kohandused ja üleminekumeetmed, mida nõutakse põllumajandussektoris mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru käigus sõlmitud lepingute rakendamiseks.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud kohandused on sätestatud käesoleva määruse lisades.

Artikkel 3

1. Kui ühise põllumajanduspoliitika alusel on vaja üleminekumeetmeid, hõlbustamaks üleminekut olemasolevalt korralduselt sellele, mis tuleneb artiklis 1 osutatud lepingute nõuetest, võetakse sellised meetmed vastu määruse nr 136/66/EMÜ [1] artiklis 38 sätestatud korras või asjakohastel juhtudel vastavalt asjakohastele artiklitele, mis sisalduvad teistes määrustes põllumajandusturgude ühise korralduse kohta või määruses (EÜ) nr 3448/93. [2]

Selliste meetmete vastuvõtmisel võetakse arvesse eri põllumajandussektorite erijooni, pidades asjakohaselt silmas artiklis 1 osutatud lepingutest tulenevaid kohustusi.

2. Lõikes 1 osutatud meetmeid võidakse vastu võtta kuni 30. juunini 1996 ning pärast seda kuupäeva neid ei kohaldata. Nõukogu võib seda tähtaega komisjoni ettepanekul pikendada, tehes otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Artikkel 4

1. Kui põllumajandustoodet mõjutavaid eriasjaolusid arvestades on artiklis 1 osutatud lepingute kohaste eksporditoetusega seotud nõuete järgimist võimalik tagada vahendiga, millel on väiksem mõju kui vahenditel, mis on selle tarvis ette nähtud, võib komisjon vabastada kõnealuse toote käesoleva määrusega hõlmatud eksporditoetusega seotud sätete kohaldamisest.

2. Komisjon võib võtta meetmeid, mida on vaja ühenduse turu kaitseks põllumajandustoodete impordi eest nendest kolmandatest riikidest, mille ees ühendusel ei ole kohustusi artiklis 1 osutatud lepingute alusel, piiramata seejuures käesoleva määruse kohaldamist.

3. Lõigete 1 ja 2 kohased meetmed võetakse vastu artikli 3 lõikes 1 sätestatud korras.

Artikkel 5

Enne 30. juunit 1997 esitab komisjon nõukogule ja Euroopa Parlamendile aruande käesolevast määrusest tuleneva korralduse toimimise ja kogemuste kohta, mis on saadud seoses kolmandate riikide võetud meetmetega mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru käigus sõlmitud lepingute rakendamiseks.

Nõukogu teeb komisjoni ettepanekul asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras otsuse kõnealuse aruande tulemustest ja järeldustest tuleneva iga muudatuse suhtes.

Artikkel 6

1. Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 1995.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. juulist 1995.

Sellest hoolimata kohaldatakse:

a) artiklit 3 ja artikli 4 lõiget 2 alates 1. jaanuarist 1995;

b) lisade sätteid imporditollimaksude ja lisaimporditollimaksude kohta, mida kohaldatakse XIII ja XVI lisas loetletud toodete suhtes, mille puhul kehtib hind piiril, 1995. aastal alates kõnealuste toodete turustusaasta algusest;

[1] EÜT nr 172, 30.9.1966, lk 3025/66.
[2] EÜT L 318, 20.12.1993, lk 18.

c) sätted eksporditoetuse kohta:

— II ja XVI lisa suhtes alates 1. septembrist 1995,

— IV lisa suhtes alates 1. oktoobrist 1995,

— V lisa suhtes alates 1. novembrist 1995;

d) XV lisa sätteid alates 1. jaanuarist 1995;

e) XVI lisa lõike 1.2 sätteid alates 1. jaanuarist 1996.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. detsember 1994

Nõukogu nimel

eesistuja

H. SEEHOFER

LISADE LOETELU

I lisa	TERAVILI
II lisa	RIIS
III lisa	KUIVSÖÖT
IV lisa	SUHKUR
V lisa	ÕLI JA RASVAD
VI lisa	LINA JA KANEP
VII lisa	PIIMATOOTED
VIII lisa	VEISE- JA VASIKALIHA
IX lisa	LAMBA- JA KITSELIHA
X lisa	SEALIHA
XI lisa	KODULINNULIHA
XII lisa	MUNAD, MUNAREBU JA MUNAVALGE
XIII lisa	PUU- JA KÖÖGIVILI
XIV lisa	TÖÖDELDUD PUU- JA KÖÖGIVILI
XV lisa	BANAANID
XVI lisa	VEIN
XVII lisa	TUBAKAS
XVIII lisa	HUMALAD
XIX lisa	ELUSPUUD JA MUUD -TAIMED, TAIMESIBULAD, -JUURED JMS, LÕIKELILLED JA DEKORATIIVNE TAIMMATERJAL
XX lisa	SEEMNED
XXI lisa	MITMESUGUSED MÄÄRUSED
XXII lisa	ÄÄREPIIRKONNAD

I LISA

TERAVILI

I. *Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 1766/92 (EÜT L 181, 1.7.1992, lk 21), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1866/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 1).*

1. Artikli 3 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

2. Artikli 3 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

"Maikuus kehtiv maisi ja terasorgo sekkumishind kehtib ka järgmise turustusaasta juulis, augustis ja septembris."

3. Artikli 3 lõike 4 teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

"Sekkumishindu tõstetakse iga kuu terve turustusaasta või selle osa suhtes."

4. Artikli 5 esimene ja viimane alapunkt tunnistatakse kehtetuks.

5. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Artikkel 9

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi kõigile taotlejatele, sõltumata nende ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ja ilma et see piiraks artiklite 12 ja 13 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- või ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud selle artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 10

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Olenemata lõikest 1 võrdub CN-koodi ex 1001 alla kuuluvate toodete, välja arvatud segavili, CN koodide 1002, 1003, ex 1005 alla kuuluvate toodete, välja arvatud hübriidseemned, ningCN-koodi ex 1007 alla kuuluvate toodete, välja arvatud hübriidkülviseemned, imporditollimaks nende toodete suhtes impordil kohaldatava sekkumishinnaga ning seda suurendatakse 55 % võrra, miinus kõnealuse kaubasaadetise suhtes kehtiv. See tollimaks ei tohi siiski ületada ühise tollitariifistiku alusel arvutatud tollimaksumäära.

3. Lõikes 2 osutatud imporditollimaksu arvutamiseks:

a) registreeritakse lõikes 2 osutatud toodete suhtes, väljendatuna ühes standardkvaliteedis või asjakohastel juhtudel jagatuna mitmesse standardkvaliteeti (kõrgema, keskmise, madalama sordi harilik nisu; kõva nisu; mais; muu söödateravili), tüüpiline CIF-impordihind, võttes aluseks nende kvaliteetide hinnad maailmaturul.

Sellised tüüpilised CIF-impordihinnad tehakse kindlaks korrapäraselt;

b) iga impordisaadetis liigitatakse vastavalt lähimale standardkvaliteedile punktis a nimetatud standardkvaliteetide seast.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

Nende üksikasjalike eeskirjadega määratakse eelkõige:

— kasutatavad standardkvaliteedid,

— hinnanoteeringud, mida tuleb arvesse võtta,

— vastavalt ühele lõike 3 punktis a osutatud standardkvaliteedile liigitatud iga kaubasaadetise impordimaksu arvutamise meetod,

— asjakohastel konkreetsetel juhtudel võimalus anda kohaldatav maksusumma ettevõtjatele teada enne kõnealuste kaubasaadetiste saabumist.

Artikkel 11

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne; ilma et see piiraks artikli 10 lõike 2 kohaldamist.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava imporditollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 23 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 12

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse kasutatav juhtimismeetod ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Hispaaniasse 2 000 000 tonni maisi ja 300 000 tonni sorgo importimisekvoodi ning Portugali 500 000 tonni maisi importimise kvoodi korral sisaldavad need üksikasjalikud eeskirjad ka sätteid, mida on vaja kvoodiimpordi teostamiseks ning vajaduse korral asjaomaste liikmesriikide sekkumisasutuste imporditud koguste riiklikuks ladustamiseks ja müümiseks nende liikmesriikide turul.

Artikkel 13

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete eksporti ilma edasise töötlemiseta või lisas B loetletud kauba kujul, võttes aluseks nende toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

Eksporditoetus artiklis 1 loetletud toodetelt lisas B loetletud kauba kujul ei tohi olla suurem kui see, mis kehtib ilma edasise töötlemiseta eksporditavate toodete suhtes.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune. Seda võidakse muuta vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 23 sätestatud korras.

Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) pakkumiskutsega toodetele, mille suhtes selline kord on enne olnud ette nähtud.

Vajaduse korral võib komisjon korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Artiklis 1 loetletud ja ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete suhtes antakse toetust üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

5. Artiklis 1 loetletud ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või asjakohastel puhkudel;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see ei ole sama, mis litsentsil osutatud. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

6. Lõikeid 4 ja 5 võidakse kohaldada artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mida eksporditakse määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras lisas B loetletud kauba kujul.

7. Lõigete 4 ja 5 kohaldamisest võidakse artiklis 23 sätestatud korras loobuda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

8. Kui artiklis 23 sätestatud korras ei nähta ette teisiti, kohandatakse artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodete suhtes vastavalt lõikele 5 kohaldatavat toetust kooskõlas sekkumishinna igakuise kasvu taseme ja asjakohastel juhtudel selle hinna muutustega.

Artiklis 23 sätestatud korras võidakse määrata korrigeeriv summa. Vajaduse korral võib komisjon korrigeerivaid summasid siiski muuta.

Esimest ja teist lõiku võidakse täielikult või osaliselt kohaldada artikli 1 lõike 1 punktides c ja d loetletud toodete suhtes ning artiklis 1 loetletud ja lisas B loetletud kauba kujul imporditud toodete suhtes. Sel juhul korrigeeritakse esimeses lõigus osutatud summat, rakendades kõnealusele igakuisele kasvule koefitsienti, mis väljendab suhet põhitoote koguse ning eksporditavas töödeldud tootes sisalduva või eksporditavas kaubas kasutatud põhitoote koguse vahel.

Turustusaasta esimese kolme kuu jooksul kohaldatakse eelnenud turustusaasta lõpus hoidlas olnud linnaste või sel ajal hoidlas olnud odrast valmistatud linnaste ekspordi suhtes toetust, mida oleks kõnealuse sertifikaadi suhtes kohaldatud eksportimisele eelnenud turustusaasta viimasel kuul.

9. Lõikes 1 osutatud eksporditoetuse andmise kriteeriume ja kinnitamise korda võidakse kohandada selle konkreetse olukorraga, kuivõrd seda on vaja arvestamaks teatavate teraviljast saadavate alkohoolsete jookide tootmise erijooni.

10. Asutamislepingu artikli 228 alusel sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja kohaldatakse asjaomaste toodete puhul. Pidades silmas põllumajanduslepingutest tulenevate kohustuste täitmist, ei tohi võrdlusperioodi lõppemine mõjutada ekspordilitsentside kehtivust.

11. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, kaasa arvatud sätted jaotamata või kasutamata koguste ümberjagamise kohta ning eelkõige eeskirjad lõikes 1 ettenähtud kohandamise kohta, võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras. Lisa B muudetakse vastavalt sellelesamale korrale. Lõike 6 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad toodete suhtes, millele on osutatud artiklis 1 ja mida eksporditakse kõnealuses lisas osutatud kauba kujul, võetakse siiski vastu määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 14

1. Teraviljaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese töötlemise korra kasutamise:

— artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mis on ette nähtud artikli 1 lõike 1 punktides c ja d loetletud toodete valmistamiseks, ja

— erijuhtudel artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mis on ette nähtud lisas B loetletud toodete valmistamiseks.

2. Kui lõikes 1 osutatud olukord tekib erakordselt kiireloomulisena ning sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu, teeb komisjon liimesriigi taotlusel või omal algatusel erandina lõikest 1 otsuse vajalike meetmete kohta; need meetmed teatatakse nõukogule ja liikmesriikidele ning need ei kehti rohkem kui kuus kuud ja neid kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle suhtes otsuse nädala jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 15

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 16

1. Kui ühe või mitme artiklis 1 loetletud toote noteeringud või hinnad maailmaturul jõuavad ühenduse hinnatasemeni ning kui see olukord tõenäoliselt jätkub ja halveneb, seega häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

2. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Kui impordi või ekspordi kasv põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kaubanduses kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

6. Lisasse A lisatakse järgmine tekst:

CN-kood	Kirjeldus
2306	Õlikook ja muud tahked jäägid, peenestatud või peenestamata või briketina, mis tulenevad taimerasva või -õli ekstraheerimisest, välja arvatud rubriikidesse 2304 ja 2305 kuuluvad:
2306 90	– muud: – – muud:
2306 90 91	– – – maisiidudest.

II. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2729/75 (EÜT L 281, 1.11.1975, lk 18).*

Terminid “maks” ja “maksud” asendatakse vastavalt terminitega “tollimaks” ja “tollimaksud”.

III. *Nõukogu 22. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 3670/93 (EÜT L 338, 31.12.1993, lk 35).*

Eespool nimetatud määrus tunnistatakse kehtetuks.

II LISA

RIIS

I. *Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1418/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1869/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 7).*

1. Artikli 4 lõige 5 asendatakse järgmisega:

"5. Artiklis 27 sätestatud korras määratakse kindlaks:

a) lõikes 4 osutatud sekkumiskeskused, pärast konsulteerimist asjaomaste liikmesriikidega;

b) määr kooritud riisi ümberarvestamiseks koorimata riisiks või vastupidi;

c) määr kooritud riisi ümberarvestamiseks täielikult kroovitud ja poolkroovitud riisiks või vastupidi;

d) töötluskulud ja kõrvalsaaduste väärtus, mida tuleb arvesse võtta lõike 3 kohaldamisel."

2. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 10

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid võivad litsentsi anda igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 14 ja 15 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- või ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud selle artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Artikkel 11

1. Võidakse määrata subsiidium Prantsuse Réunioni ülemeredepartemangu saadetavate ja seal tarbimiseks ettenähtud kaubasaadetiste suhtes, mis kuuluvad CN-koodi 1006 alla (välja arvatud kood 1006 10 10) ja mis saabuvad liikmesriikidest ning on ühes asutamislepingu artikli 9 lõikes 2 osutatud olukorras.

Selle subsiidiumi määramisel võetakse arvesse Réunioni turu pakkumisnõudeid ning aluseks kõnealuste toodete maailmaturunoteeringute või -hindade ja ühenduse turu noteeringute või hindade vahe ning vajaduse korral nende Réunioni toimetatud toodete hinnad.

Subsiidium antakse asjaomase poole taotlusel. Asjakohastel juhtudel võidakse subsiidium määrata pakkumismenetluse kaudu. Selline pakkumismenetlus on seotud subsiidiumi summaga.

Kõnealune subsiidium määratakse korrapäraselt artiklis 27 sätestatud korras. Vajaduse tekkides võib komisjon liikmesriigi taotlusel või omal algatusel siiski muuta subsiidiumi kõnealuse ajavahemiku keskel.

2. Lõikes 1 ettenähtud subsiidiumi suhtes kohaldatakse ühise põllumajanduspoliitika rahastusreegleid.

3. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Artikkel 12

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Olenemata lõikest 1 võrdub:

a) CN-koodi 1006 20 alla kuuluva kooritud riisi imporditollimaks sekkumishinnaga, mis kehtib *indica* riisi ja *japonica* riisi suhtes importimisel ja mida on suurendatud:

— *indica* riisi puhul 80 % võrra ja

— *japonica* riisi puhul 88 % võrra,

miinus impordihind; ning

b) CN-koodi 1006 30 alla kuuluva täielikult kroovitud riisi imporditollimaks sekkumishinnaga importimise ajal, pluss arvutada tulev protsent miinus impordihind.

See tollimaks ei tohi siiski ületada ühise tollitariifistiku alusel arvutatavat tollimaksumäära.

Punktis b osutatud protsent arvutatakse, kohandades punktis a osutatud vastavat protsendimäära ümberarvestusmäära, töötluskulude ja kõrvalsaaduste väärtuse abil ning seejärel liites tulemusele teatava summa tootmisharu kaitseks.

3. Olenemata lõikest 1:

a) ei nõuta ühtegi tollimaksu CN-koodide 1006 10, 1006 20 või 1006 40 00 alla kuuluvate toodete impordilt Prantsuse Réunioni ülemeredepartemangu seal tarbimiseks;

b) korrutatakse tollimaks, mida nõutakse CN-koodi 1006 30 alla kuuluvate toodete impordilt Prantsuse Réunioni ülemeredepartemangu seal tarbimiseks, kordajaga 0,30.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras. Selliste üksikasjalike eeskirjadega nähakse ette eelkõige kriteeriumid, eristamaks lõikes 2 osutatud imporditava riisi tüüpi, määramaks summa tööstusharu kaitseks ning nägemaks ette vajalikke sätteid impordihindade kindlaksmääramiseks ja arvutamiseks ning nende autentsuse kontrollimiseks.

Artikkel 13

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne; ilma et see piiraks artikli 12 lõike 2 kohaldamist.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurg hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 27 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt kõnealuse lepingu artiklile 5.

Artikkel 14

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete eksporti ilma edasise töötlemiseta või lisas B loetletud kauba kujul, võttes aluseks nende toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

Eksporditoetus artiklis 1 loetletud toodetelt lisas B loetletud kauba kujul ei tohi olla suurem kui see, mis kehtib ilma edasise töötlemiseta eksporditavate toodete suhtes.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune. Seda võidakse muuta vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 27 sätestatud korras.

Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) pakkumiskutsega toodetele, mille suhtes selline kord on enne olnud ette nähtud.

Vajaduse korral võib komisjon korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

Artikli 1 lõike 1 punktides a ja b osutatud toodete suhtes korrapäraste ajavahemike järel määratavad toetused määratakse vähemalt kord kuus.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— riisi ja purustatud riisi hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— riisi ja purustatud riisi hindu maailmaturul;

b) riisituru ühise korralduse eesmärgid, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng sellel turul;

c) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest;

d) vajadus vältida häireid ühenduse turul;

e) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt.

Toetuse summa määramisel võetakse arvesse eelkõige vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest siseseks töötlemiseks vastu võetud põhiliste põllumajandustoodete kasutamine.

5. Toetused artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodetele määratakse vastavalt järgmistele konkreetsetele kriteeriumidele:

a) nende toodete hinnad ühenduse tüüpilistel eri eksporditurgudel;

b) importivate kolmandate riikide eri turgudel registreeritud kõige soodsamad noteeringud ja

c) turustuskulud ning kõige soodsamad transpordikulud punktis a osutatud ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, mis neid turge teenindavad, samuti kõnealuse kauba maailmaturule viimise kulud.

6. Kui toetus määratakse pakkumismenetluse abil, on selline pakkumismenetlus seotud toetuse summaga.

7. Artiklis 1 loetletud ja ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete suhtes antakse toetust üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

8. Artiklis 1 loetletud ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see ei ole sama, mis litsentsil osutatud. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

9. Lõikeid 7 ja 8 võidakse kohaldada artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mida eksporditakse määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras lisas B loetletud kauba kujul.

10. Lõigete 7 ja 8 kohaldamisest võidakse artiklis 27 sätestatud korras loobuda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

11. Kui artiklis 27 sätestatud korras ei nähta ette teisiti, kohandatakse artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodete suhtes vastavalt lõikele 4 kohaldatavat toetust kooskõlas sekkumishinna igakuise kasvu taseme ja asjakohastel juhtudel selle hinna muutustega, sõltuvalt töötluse astmest ja kasutades kehtivat ümberarvestusmäära.

Artiklis 27 sätestatud korras võidakse määrata korrigeeriv summa. Vajaduse korral võib komisjon korrigeerivaid summasid siiski muuta.

Esimest ja teist lõiku võidakse täielikult või osaliselt kohaldada artikli 1 lõike 1 punktis c loetletud ning samuti artiklis 1 loetletud ja lisas B loetletud kauba kujul eksporditavate toodete suhtes. Sel juhul korrigeeritakse esimeses lõigus osutatud summat, rakendades kõnealusele igakuisele kasvule koefitsienti, mis väljendab suhet põhitoote koguse ning eksporditavas töödeldud tootes sisalduva või eksporditavas kaubas kasutatud põhitoote koguse vahel.

12. Toetust võidakse korvava summa võrra suurendada, kui on tegu ühenduses lõigatud koorimata riisi varudega ja nendest saadud kooritud riisiga, mis on turustusaasta lõpus varudes ja osa selle aasta saagist, mis eksporditakse ilma edasise töötlemiseta täielikult kroovitud või poolkroovitud riisi kujul järgmise turustusaasta alguse ja kindlaks määrata tulevate kuupäevade vahel. Enne iga aasta 1. juulit määrab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepanekul vajaduse korral kindlaks tooted, mille suhtes kohaldatakse eelnenud lõigu sätteid.

Kõnealused korvavad summad võrduvad:

— kooritud riisi puhul turustusaasta viimasel kuul kehtinud taotlushinna ning uue turustusaasta esimesel kuul kehtiva taotlushinna vahega,

— koorimata riisi puhul kõnealuse vahega, mida on kohandatud vastavalt ümberarvestusmäärale.

Seda summat vähendatakse siiski juba antud hüvitise summa võrra vastavalt artiklile 8.

Korvav summa antakse üksnes siis, kui varud jõuavad miinimumtasemele.

13. Artikli 1 punktides a ja b osutatud toodetelt makstakse toetust, kui tõendatakse, et:

— koorimata ja kooritud riisi puhul on tooted pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 14,

— tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 8 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 27 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

Lisasätteid võidakse vastu võtta artiklis 27 sätestatud korras.

14. Kolmandatest riikidest imporditava ja kolmandatesse riikidesse reeksporditava koorimata ja kooritud riisi suhtes ei anta eksporditoetusi, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama ja

— importimisel on tasutud impordimaks.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, kohaldatakse viimast.

15. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

16. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata koguste ümberjaotamiseks ning eelkõige eeskirjad lõikes 11 ettenähtud kohandamise kohta võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras. Lisa B muudetakse vastavalt sellelesamale korrale. Lõike 7 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad toodete suhtes, millele on osutatud artiklis 1 ja mida eksporditakse kõnealuses lisas osutatud kauba kujul, võetakse siiski vastu määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 15

1. Riisituru ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras komisjoni ettepaneku põhjal täielikult või osaliselt keelata sisese või välise töötlemise korra kasutamise artiklis 1 loetletud toodete suhtes.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 16

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse ühise tollitariifistiku tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur, sealhulgas lisas A loetletud määratlused, moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 17

1. Kui ühe või mitme artikli 1 punktis a või b loetletud toote noteeringud või hinnad maailmaturul jõuavad ühenduse hinnatasemeni ning kui see olukord tõenäoliselt jätkub ja halveneb, seega häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

2. Maailmaturunoteeringuid või -hindu peetakse jõudnuks ühenduse hindade tasemele, kui need lähenevad *indica* ja *japonica* riisi sekkumis-kokkuostuhinnale, mida on suurendatud:

— *indica* riisi puhul 80 % võrra ja

— *japonica* riisi puhul 88 % võrra,

või kui need ületavad selle sekkumis-kokkuostuhinna.

3. Lõikes 1 osutatud olukorda peetakse tõenäoliselt püsivaks või halvenevaks, kui pakkumine ja nõudlus ei ole tasakaalus ja kui selline tasakaalustamatus tõenäoliselt jätkub, pidades silmas kavandatavat toodangut ja turuhinna suundumusi.

4. Ühenduse turgu peetakse häirituks või ohustatuks häiretest eelmistes lõigetes osutatud olukorra tõttu, kui rahvusvahelise kaubanduse hinnad on nii kõrged, et takistavad artiklis 1 loetletud toodete importi ühendusse või kutsuvad esile nende eksporti ühendusest, seega ohustades turu stabiilsust või tarnete tagatust.

5. Kui käesolevas artiklis täpsustatud tingimused on täidetud, võidakse võtta järgmisi meetmeid:

— ekspordimaksu kohaldamine; lisaks sellele võidakse fikseeritud koguse suhtes pakkumismenetluse abil kindlaks määrata ekspordi erimaks,

— ajalise piirangu seadmine ekspordilitsentside väljaandmisele,

— ekspordilitsentside väljaandmise täielik või osaline peatamine,

— rahuldamata ekspordilitsentsitaotluste täielik või osaline tagasilükkamine.

Nende meetmete kohaldamine lõpetatakse hiljemalt siis, kui leitakse, et lõikes 2 osutatud tingimus ei ole olnud täidetud kolm järjestikust nädalat.

6. Ekspordimaksu määramisel artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodete suhtes võetakse arvesse:

a) senist olukorda ja tulevikusuundumusi, pidades silmas:

   — riisi hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

   — riisi ja riisisektoris töödeldavate toodete hindu maailmaturul;

b) riisituru ühise korralduse eesmärke, s.o tasakaalu tagamist ning pakkumise ja kaubanduse loomulikku arengut sellel turul;

c) vajadust vältida häireid ühenduse turul;

d) ekspordi majandusaspekte.

7. Ekspordimaksu määramisel artikli 1 lõike 1 punktis c loetletud toodete suhtes kohaldatakse lõiget 6. Lisaks sellele võetakse arvesse:

a) purustatud riisi hindu ühenduse eri turgudel;

b) purustatud riisi kogust, mida on vaja kõnealuste toodete tootmiseks, ning vajaduse korral kõrvalsaaduste väärtust;

c) kõnealuste toodete müügivõimalusi ja -tingimusi maailmaturul.

8. Kui maailmaturu olukord ja konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad, võidakse kõnealust ekspordimaksu diferentseerida.

9. Ekspordimaksu tasutakse vastavalt ekspordi päeval kehtivale ekspordimaksule. Sellest hoolimata kohaldatakse litsentsi kehtivusajal toimunud ekspordi suhtes maksu, mis kehtis litsentsitaotluse esitamise päeval, kui taotleja seda litsentsi taotlemise ajal taotleb.

10. Toiduabiprogrammide alusel vastavalt artiklile 25 toimunud ekspordi suhtes ei tohi kohaldada ühtegi ekspordimaksu.

11. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Vastavalt sellelesamale korrale ja iga toote suhtes:

— tehakse otsus kehtestada lõikes 5 loetletud meetmed ning lõpetada kõnealuse lõike teises ja kolmandas alapunktis loetletud meetmed,

— määratakse korrapäraselt ekspordimaks.

Vajaduse korral võib komisjon kehtestada ekspordimaksu või seda muuta.

12. Kiireloomulistel juhtudel võib komisjon võtta meetmeid, millele on osutatud lõike 5 kolmandas ja neljandas alapunktis. Komisjon teatab liikmesriikidele oma otsuse ja avaldab selle oma peakorteri teadetetahvlitel. Selliste otsuste alusel kohaldatakse kõnealuseid meetmeid asjakohaste toodete suhtes alates selleks määratud kuupäevast, see päev peab olema pärast teatavakstegemise kuupäeva. Otsus lõike 5 kolmandas alapunktis osutatud meetmete kohta ei kehti kauem kui seitse päeva.

Artikkel 18

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1423/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 20).*

Artikkel 3 tunnistatakse kehtetuks.

III. *Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1428/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 30).*

Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1431/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 36).

Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1432/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 39).

Nõukogu 21. juuni 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 1433/76 (EÜT L 166, 25.6.1976, lk 42).

Nõukogu 12. juuni 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 1263/78 (EÜT L 156, 14.6.1978, lk 14).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

III LISA

KUIVSÖÖT

Nõukogu 22. mai 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 1117/78 (EÜT L 142, 30.5.1978, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3496/93 (EÜT L 319, 21.12.1993, lk 17).

1. II jaotises lisatakse artikli 7 ette järgmine artikkel:

"Artikkel 6a

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimäärasid."

2. Artikli 7 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet."

3. Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 8

1. Kui impordi või ekspordi kasv põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

IV LISA

SUHKUR

I. *Nõukogu 30. juuni 1981. aasta määrus (EMÜ) nr 1785/81 (EÜT L 177, 1.7.1981, lk 4), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 133/94 (EÜT L 22, 27.1.1994, lk 7).*

1. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 13

1. Artikli 1 lõike 1 punktides a, b, c, d, f, g ja h loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest tuleb esitada impordi- või ekspordilitsents.

Liikmesriigid võivad litsentsi anda igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 16 ja 17 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- või ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Artiklis 41 sätestatud korras:

a) võidakse käesolevas artiklis ettenähtud skeemi laiendada artikli 1 lõike 1 punktis e loetletud toodetele;

b) võetakse vastu litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, millega võidakse eelkõige ette näha litsentside väljaandmise ajaline piir.

Artikkel 14

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimäärasid.

2. Olenemata lõikest 1 võib komisjon selleks, et tagada ühenduse turu piisav varustatus toodetega, mis on loetletud artikli 1 lõike 1 punktis a (CN-koodide 1701 11 10 ja 1701 12 10 alla kuuluv rafineeritav toorsuhkur) ning artikli 1 lõike 1 punktis c (melass), impordi abil kolmandatest riikidest, artiklis 41 sätestatud korras täielikult või osaliselt peatada imporditollimaksude kohaldamise nende toodete suhtes ning luua korra mis tahes selliseks peatamiseks.

Peatamine võib kehtida aja suhtes, mil maailmaturuhind pluss ühise tollitariifistiku alusel arvutatud tollimaks:

— toorsuhkru korral ületavad toote sekkumishinna,

— melassi puhul ületavad hinnataseme, mis vastab melassi hinnale, mille põhjal määratakse vaadeldaval suhkru turustusaastal kindlaks melassi müügist saadav tulu vastavalt artikli 4 lõike 2 sätetele.

Artikkel 15

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate põllumajandustoodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 41 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 15a

Melassi puhul kehtib:

— artikli 14 lõikes 2 osutatud maailmaturuhind ja

— artikli 15 lõikes 3 osutatud tüüpiline hind

standardkvaliteedi puhul.

Standardkvaliteedi võib määratleda vastavalt artiklis 41 sätestatud korrale.

Artikkel 16

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 41 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse kasutatav juhtimismeetod ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 17

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artikli 1 lõike 1 punktides a, c ja d loetletud toodete eksporti ilma edasise töötlemiseta või I lisas loetletud kauba kujul, võttes aluseks nende artikli 1 lõike 1 punktides a ja c loetletud toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

Toorsuhkru puhul antav eksporditoetus ei tohi olla suurem valge suhkru suhtes antavast eksporditoetusest.

2. Eksporditoetust võidakse ette näha toodete suhtes, mis on loetletud artikli 1 lõike 1 punktides f, g ja h ning mida eksporditakse ilma edasise töötlemiseta või I lisas nimetatud kauba kujul.

Toetuse summa kindlaksmääramisel iga 100 kg kuivaine suhtes võetakse eriti arvesse:

a) koondnomenklatuuri alamrubriiki 1702 30 91 kuuluvate toodete ekspordi puhul kohaldatavat toetust;

b) artikli 1 lõike 1 punktis d osutatud toodete ekspordi puhul kohaldatavat toetust;

c) kavandatava ekspordi majandusaspekte.

3. Eksporditoetus artiklis 1 loetletud toodetelt I lisas loetletud kauba kujul ei tohi olla suurem kui see, mis kehtib selliste toodete suhtes, mida eksporditakse ilma edasise töötlemiseta.

4. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

5. Toetus on kogu ühenduses ühesuurune. Seda võidakse muuta vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 41 sätestatud korras. Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) pakkumiskutsega toodetele, mille suhtes selline kord on enne olnud ette nähtud.

Vajaduse korral võib komisjon korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

Pakkumismenetluses esitatud pakkumisi ei arvestata, kui ei esitata tagatist. Kui pakkumise esitajad ei ole täitnud või on ainult osaliselt täitnud nendele seatud kohustusi, jääb ta kõnealusest tagatisest ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

Lisaks sellele kohaldatakse artiklite 17a, 17b ja 17c sätteid, mis käsitlevad denatureerimata ja edasise töötlemiseta eksporditud tooteid, mis on loetletud artikli 1 lõike 1 punktides a, c ja d.

6. Toetuse summa määramisel võetakse arvesse eelkõige vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest töötlemiseks vastu võetud põhiliste põllumajandustoodete kasutamine.

7. Artiklis 1 loetletud ja ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete suhtes antakse toetust üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

8. Artiklis 1 loetletud ilma edasise töötlemiseta eksporditud toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see ei ole sama, mis litsentsil osutatud. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

9. Lõikeid 7 ja 8 võidakse kohaldada artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mida eksporditakse määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras I lisas loetletud kauba kujul.

10. Lõigete 7 ja 8 kohaldamisest võidakse artiklis 41 sätestatud korras loobuda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

11. Toetuse saamiseks tuleb tõendada, et:

— kõnealuse tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 6 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 41 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

Lisasätteid võidakse vastu võtta artiklis 41 sätestatud korras.

12. Artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud denatureerimata toodete naturaalkujul eksportimise suhtes ei anta toetust, kui need ei ole sõltuvalt asjaoludest:

a) saadud ühenduses koristatud suhkrupeedist või suhkruroost;

b) imporditud ühendusse vastavalt artiklile 33;

c) saadud ühest vastavalt lõikele b imporditud tootest.

13. Artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud denatureerimata toodete naturaalkujul eksportimise puhul ei anta toetust, kui need tooted ei ole pärit ühendusest ega saadud suhkrust, mis on ühendusse imporditud vastavalt lõike 12 punktile b, või toodetest, millele on osutatud lõike 12 punktis c.

14. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes.

15. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata koguste ümberjaotamiseks ning I lisa muudatused võetakse vastu artiklis 41 sätestatud korras. Lõike 6 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad toodete suhtes, millele on osutatud artiklis 1 ja mida eksporditakse kõnealuses lisas osutatud kauba kujul, võetakse siiski vastu määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 17a

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud denatureerimata toodete naturaalkujul eksportimise suhtes.

2. Artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud toodete puhul toetuse määramisel:

a) määratakse toetus iga kahe nädala järel.

Selline määramine võidakse artiklis 41 sätestatud korras siiski lõpetada, kui avastatakse, et ühenduses ei ole saadaval suhkru ülejääki ekspordiks maailmaturuhindade põhjal. Sel juhul toetust ei anta;

b) võetakse arvesse ühenduse ja maailma suhkruturu olukorda ja eelkõige:

— valge suhkru sekkumishinda ühenduse suurima ülejäägiga alal või toorsuhkru sekkumishinda ühenduse alal, mida peetakse tüüpiliseks seda tüüpi suhkru eksportimise suhtes,

— suhkru transportimise kulusid esimeses taandes osutatud aladelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses,

— turustuskulusid ning mis tahes ümberlaadimise, transpordi- ja pakendamiskulusid, mis tekivad suhkru turustamisel maailmaturul,

— suhkru noteeringuid või hindu, mis on registreeritud maailmaturul, ja

— kavandatud ekspordi majandusaspekti.

3. Kui toetus määratakse artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud toodete pakkumismenetluse teel:

a) on pakkumismenetluse eesmärk toetuse summa kindlaksmääramine;

b) avaldavad liikmesriikide pädevad ametiasutused pakkumiskutseid kooskõlas kõikide liikmesriikide jaoks siduva õigusaktiga. Selles õigusaktis sätestatakse pakkumiskutse tingimused. Nende tingimustega tuleb tagada võrdne juurdepääs kõikidele ühenduse isikutele;

c) sisaldavad pakkumiskutse tingimused pakkumiste esitamise tähtaega. Maksimaalne toetuse summa kõnealuse pakkumise suhtes määratakse kindlaks artiklis 41 sätestatud korras kolme tööpäeva jooksul, mis järgnevad tähtaja möödumisele, ning võttes aluseks saadud pakkumised. Maksimumsumma arvutamisel võetakse arvesse pakkumiste olukorda ja hindu ühenduses, hindu ja potentsiaalseid väljundeid maailmaturul ning suhkru eksportimisel tekkivaid kulusid.

Samas korras võidakse määrata maksimumkogus;

d) kui eksportida võidakse toetuse alusel, mis on madalam sellest, mis saadaks, arvestades ühenduse hindade ja maailmaturuhindade vahet, ja kui eksporditakse konkreetsesse sihtkohta, võidakse nõuda, et liikmesriikide pädevad ametiasutused avaldaksid spetsiaalse pakkumiskutse, mille tingimused sisaldavad:

— võimalust esitada pakkumisi igal ajal, kuni pakkumismenetlus lõpetatakse, ja

— toetuse maksimumsummat, mis on arvutatud, pidades silmas nõudeid kõnealuse ekspordi suhtes;

e) kui pakkumises osutatud toetuse summa:

— ületab määratud maksimumi, lükkavad liikmesriikide pädevad ametiasutused selle pakkumise tagasi,

— ei ületa kõnealust maksimumi, määravad need ametiasutused toetuse summas, mis võrdub taotluses osutatud toetusega.

4. Toetus toorsuhkru suhtes:

a) määratakse määruse (EMÜ) nr 431/68 artiklis 1 määratletud standardkvaliteedi suhtes;

b) mis määratakse korrapäraselt vastavalt lõike 2 punktile a:

— ei tohi ületada 92 % sama perioodi toetusest valge suhkru suhtes. See piirang ei kehti siiski kristalliseerunud suhkru jaoks määratavate toetuste suhtes,

— korrutatakse iga kaalumisel oleva eksporditehingu puhul paranduskoefitsiendiga, mis saadakse, jagades eksporditud toorsuhkrutoodangu, mis arvutatakse vastavalt määruse (EMÜ) nr 431/68 artiklile 1, arvuga 92;

c) vastavalt lõike 3 punktile c pakkumise raames määratud maksimumsumma ei tohi ületada 92 % maksimumsummast, mis on samal ajal ja vastavalt sellele lõikele määratud valge suhkru suhtes.

Artikkel 17b

1. Artikli 1 lõike 1 punktis c loetletud denatureerimata ja naturaalsel kujul eksporditavate toodete suhtes määratakse toetus igal kuul, võttes arvesse:

a) melassi hinda, mida kasutatakse, et määrata kindlaks melassi müügist saadud tulu kõnealusel suhkru turustusaastal vastavalt artikli 4 lõikele 2;

b) melassi hindu ja potentsiaalseid müügivõimalusi ühenduse turul;

c) melassi noteeringuid või hindu, mis on registreeritud maailmaturul;

d) kavandatud ekspordi majandusaspekti.

Selline määramine võidakse artiklis 41 sätestatud korras siiski lõpetada, kui avastatakse, et ühenduses ei ole saadaval melassi ülejääki ekspordiks maailmaturuhindade põhjal. Sel juhul toetust ei anta.

2. Eriasjaoludel võidakse toetuse summa määrata pakkumise teel konkreetsete koguste ja konkreetsete ühenduse alade suhtes. Pakkumise eesmärk on toetuse summa kindlaksmääramine.

Asjaomaste liikmesriikide pädevad ametiasutused teevad pakkumiskutsed loa alusel, milles on sätestatud pakkumiskutse tingimused. Nende tingimustega tuleb tagada võrdne juurdepääs kõikidele ühenduse isikutele.

Artikkel 17c

1. Artikli 1 lõike 1 punktis d loetletud denatureerimata ja naturaalsel kujul eksporditavate toodete suhtes määratakse toetuse põhisumma igal kuul.

Selline korrapärane määramine võidakse artiklis 41 sätestatud korras siiski lõpetada, kui peatatakse korrapärane toetuse määramine edasise töötlemiseta valge suhkru suhtes. Sel juhul toetust ei anta.

2. Lõikes 1 osutatud toodete suhtes on toetuse põhisumma, välja arvatud sorboosi puhul, võrdne ühe sajandikuga summast, mis on saadud, arvestades:

a) ühenduse ala, kus on suurim valge suhkru ülejääk kuul, mille suhtes kõnealust põhisummat määratakse, valge suhkru sekkumishinna ning maailmaturul registreeritud valge suhkru noteeringute või hindade vahet;

b) vajadust tasakaalustada:

— ühenduse põhiliste toodete kasutamine töödeldud kauba valmistamisel ekspordiks kolmandatesse riikidesse ja

— kolmandatest riikidest töötlemise korra alusel vastuvõetud toodete kasutamine.

3. Sorboosi puhul võrdub toetuse põhisumma kõnealuse toetuse põhisummaga, millest on lahutatud üks sajandik tootmistoetusest, mis kehtib vastavalt määrusele (EMÜ) nr 1010/86 selle määruse I lisas loetletud toodete suhtes.

4. Toetuse põhisumma kohaldamisel võidakse piirduda teatavate artikli 1 lõike 1 punktis d loetletud toodetega.

Artikkel 18

1. Kuivõrd seda on vaja suhkrusektori turgude ühise korralduse ladusaks toimimiseks, võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale täielikult või osaliselt keelata sisese töötlemise korra kasutamise:

— artikli 1 lõike 1 punktides a ja d loetletud toodete suhtes ja

— erijuhtudel artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete suhtes, mis on ette nähtud I lisas loetletud kauba valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja seesttöötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 19

1. Käesolevas määruses käsitletud toodete tariifse klassifikatsiooni suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirju ja selle kohaldamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest tulenev tariifne nomenklatuur lisatakse ühisesse tollitariifistikku.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetele ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

a) kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju;

b) kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 20

1. Kui suhkru maailmaturuhind ületab sekkumishinna, võidakse kõnealuse suhkru suhtes ette näha ekspordimaksu kohaldamine. Seda maksu tuleb kohaldada, kui valge või toorsuhkru CIF-hind on suurem kui sekkumishind, millele on liidetud sekkumishinnast 10 %ga võrduv summa ning vaadeldava aasta jooksul kohaldatav laomaks.

Ekspordimaks võidakse kindlaks määrata pakkumismenetluse teel. Muudel juhtudel tuleb tasuda impordimaks, mis kehtib ekspordipäeval.

2. Kui valge või toorsuhkru CIF-hind on suurem kui sekkumishind, millele on liidetud sekkumishinnast 10 %ga võrduv summa ning vaadeldava aasta jooksul kohaldatav laomaks, võib nõukogu komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale otsustada, et kõnealuse toote suhtes antakse impordisubsiidiumi.

Kui tehakse kindlaks, et:

a) tarnet ühendusse või

b) tarnet ühenduse suuremale tarbimispiirkonnale

ei ole võimalik tagada ühenduses kättesaadavatest varudest, teeb nõukogu komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale otsuse anda impordisubsiidiumi ning määrab kindlaks selle kohaldamise tingimused. Need tingimused on eelkõige seotud valge või toorsuhkru kogusega, mida subsiidium hõlmab, subsiidiumi kestusega ning vajaduse korral importivate piirkondadega.

3. Artiklis 41 sätestatud korras otsustatakse:

a) CIF-hinnad, millele on osutatud lõigetes 1 ja 2;

b) muud käesoleva artikli rakenduskorrad.

Artikli 1 lõike 1 punktides b, c, d, f, g ja h osutatud toodete puhul võidakse artiklis 41 sätestatud korras vastu võtta lõigetega 1 ja 2 samalaadseid sätteid.

4. Käesoleva artikli kohaldamisega seotud summad määrab komisjon. Pakkumismenetluse teel kindlaksmääratud ekspordimaksud määratakse siiski artiklis 41 sätestatud korras.

Artikkel 21

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

2. Artiklit 26 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 viimane lause asendatakse järgmisega:

"Artikleid 8, 9, 17 ja 20 ei kohaldata suhkru ning artikleid 9, 17 ja 20 sellise isoglükoosi ja insuliinisiirupi suhtes."

b) lõikes 2 asendatakse viide "artiklile 18" viitega "artiklile 20".

3. Artikli 35 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Soodussuhkru impordi suhtes ei kohaldata ühtegi imporditollimaksu."

b) lõikes 2 asendatakse tekst "artikli 21 lõikes 2 osutatud" tekstiga "artikli 19 lõikes 2 osutatud".

II. *Nõukogu 9. aprilli 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 431/68 (EÜT L 89, 10.4.1968, lk 3).*

Artikkel 2 tunnistatakse kehtetuks.

III. *Nõukogu 18. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 766/68 (EÜT L 143, 25.6.1968, lk 6), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1489/76 (EÜT L 167, 26.6.1976, lk 13).*

Nõukogu 18. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 770/68 (EÜT L 143, 25.6.1968, lk 16).

Nõukogu 31. jaanuari 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 226/72 (EÜT L 28, 1.2.1972, lk 3).

Nõukogu 23. märtsi 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 608/72 (EÜT L 75, 28.3.1972, lk 5).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

V LISA

ÕLI JA RASVAD

I. *Nõukogu 22. septembri 1966. aasta määrus nr 136/66/EMÜ (EÜT nr 172, 30.9.1966, lk 3025), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3179/93 (EÜT L 285, 20.11.1993, lk 9).*

1. I jaotis asendatakse järgmisega:

"I JAOTIS

Kaubandus

Artikkel 2

1. Artikli 1 lõike 2 punktis c loetletud toote või CN-koodi 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 või 1522 00 39 alla kuuluva toote importimisel ühendusse tuleb esitada impordilitsents.

Oliiviõli eksportimisel ühendusest tuleb esitada ekspordilitsents.

Muude artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete eksportimisel ühendusest võidakse nõuda ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid peavad andma litsentse mis tahes taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 38 sätestatud korras.

Artikkel 2a

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete suhtes ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 2b

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne, ilma et see piiraks artikli 10 lõike 2 kohaldamist.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava imporditollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporduturu hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 38 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 3

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada ühenduses saadud oliiviõli ja rapsi ning rapsiseemne eksporti, võttes aluseks nende toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Toetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda sõltuvalt sihtkohast, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad. Oliiviõli puhul võidakse toetusi määrata ka eri tasemel vastavalt kvaliteedile ja töötlusastmele, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 38 sätestatud korras. Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) pakkumismenetluse kaudu, kui turuolukord seda tingib. Oliiviõli puhul võidakse pakkumiskutsed kitsendada teatavatele sihtkohariikidele, teatavatele kogustele ning teatavale kvaliteedile ja töötlusastmele.

Kui toetuse summat ei määrata pakkumismenetluses, määratakse see vähemalt kord kuus. Vajaduse korral võib komisjon toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetused oliiviõli suhtes määratakse, arvestades:

a) olukorda ja tõenäolisi arengusuundi:

— ühenduse turul seoses oliiviõli hindade ja varudega,

— maailmaturul seoses oliiviõli hindadega;

b) piiranguid, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

Kui olukord maailmaturul ei võimalda määrata kõige soodsamaid oliiviõli hindu, võidakse arvesse võtta põhiliste konkureerivate taimeõlide hindu sellel turul ning selle hinna ja oliiviõli hinna suhet, mis on registreeritud asjaolusid õigesti kajastava aja jooksul.

Toetuse summa ei tohi ületada ühenduse turu oliiviõlihinna ja maailmaturu oliiviõlihinna vahet, mida on vajaduse korral kohandatud, et võtta arvesse kulusid, mis tulenevad toote ekspordist vastavale turule.

5. Rüpsi- ja rapsiseemne toetused määratakse, arvestades:

a) hindu tüüpilistel töötlemis- ja eksporditurgudel ühenduses ning rüpsi- ja rapsiseemne turuhindade taset ühenduses ja nende hindade tõenäolist arengusuunda;

b) olukorda ühenduses seoses nende toodete pakkumise ja nõudluse suhtega;

c) kõige soodsamaid hindu, mis on registreeritud importivate kolmandate riikide eri turgudel;

d) veokulusid maailmaturul;

e) kavandatud ekspordi majandusaspekti;

f) piiranguid, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

6. Toetust makstakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

7. Oliiviõli ja rüpsi- ning rapsiseemne ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see ei ole sama, mis litsentsil osutatud. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 38 sätestatud korras kõrvale kalduda oliiviõli ja rüpsi- ning rapsiseemne puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

10. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas sätted seoses jaotamata ja kasutamata koguste ümberjaotamisega, võetakse vastu artiklis 38 sätestatud korras.

Artikkel 3a

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 3b

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 2 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

2. Artikli 4 lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Igal aastal määratakse ühenduse jaoks oliiviõli toodangu taotlushind, sekkumishind ja tüüpiline turuhind.

Kui oliiviõli tüüpilise turuhinna kindlaksmääramiseks kasutatavad tegurid läbivad turustusaasta jooksul muutuse, mida võib vastavalt artiklis 38 sätestatud korrale seatavate kriteeriumide alusel pidada oluliseks, tehakse sellesama korra alusel otsus, kohandamaks tüüpilist turuhinda turustusaasta jooksul.

Sellistel juhtudel võidakse artikli 11 lõigetes 5 ja 6 osutatud tarbimisabi taset kohandada vastavalt sellelesamale korrale."

3. Artiklid 9, 14, 15, 16, 17, 18 ja 19 tunnistatakse kehtetuks.

4. Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 20

1. Kui oliiviõli eksporditakse kolmandatesse riikidesse ning maailmaturuhinnad on kõrgemad kui hind ühenduses, võidakse kehtestada impordimaks selle vahe katmiseks.

2. Rafineerimata oliiviõli puhul ei tohi kõnealuse maksu summa ületada oliiviõli CIF-hinda, millest on lahutatud vastavalt artiklitele 4 ja 6 määratud tüüpiline turuhind. Kõnealune CIF-hind määratakse kindlaks vastavalt kõige soodsamatele ostuvõimalustele maailmaturul, kohandades hindu vastavalt mis tahes erinevustele kõnealuste toodete nimetuses ja kvaliteedis.

Rafineeritud oliiviõli puhul ei tohi kõnealuse maksu summa ületada esimeses lõigus osutatud CIF-hinda, millest on lahutatud kõnealune tüüpiline turuhind, kusjuures saadud vahe summat kaalutakse vastavalt vajadusele kordajaga 111, mis kajastab neitsiõli kogust, mida on vaja 100 kg rafineeritud oliiviõli tootmiseks, või kordajaga 149, mis kajastab toorprovanksõli kogust, mida on vaja 100 kg rafineeritud provanksõli tootmiseks.

3. Ekspordimaksu määrab komisjon.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 38 sätestatud korras."

5. Artikkel 20a asendatakse järgmisega:

"Artikkel 20a

1. CN-koodi 1604, välja arvatud alamrubriik 1604 30, alla kuuluvate kalakonservide, CN-koodi 1605, alla kuuluva koorikloom- ja molluskikonservide ning CN-koodide 2001, 2002, 2003 2004 ja 2005 alla kuuluvate aedviljakonservide valmistamisekskasutatava oliiviõli puhul tuginetakse tootmistoetuste süsteemile.

2. Toetuse summa määramisel võetakse aluseks maailmaturuhindade ja ühenduse hindade vahe. Selleks võetakse arvesse:

— impordimaksu, mida kohaldatakse CN-alamrubriiki 1509 90 00 kuuluva oliiviõli suhtes võrdlusperioodil,

— tegureid, mida arvestatakse CN-alamrubriiki 1509 90 00 kuuluva oliiviõli suhtes kehtivate eksporditoetuste määramisel võrdlusperioodil.

Kui konservide valmistamiseks kasutatav oliiviõli on toodetud ühenduses, võrdub toetus eelmises lõigus osutatud summaga, millele on liidetud toetuse kohaldamise päeval kehtinud tarbimisabiga võrduv summa.

3. Enne määratud toetus säilitatakse, kui selle ja uue toetuse vahe ei ületa summat, mis tuleb kindlaks määrata.

4. Tüüpilise turuhinna olulise muutumise korral toetuse kehtivusaja alguses võidakse toetuse määramisel arvesse võtta ka uue ja enne kehtinud tüüpilise hinna vahet.

5. Õigus saada toetust omandatakse ajal, mil õli kasutatakse konservide valmistamiseks. Liikmesriigid tagavad järelevalve korra abil, et toetust antakse üksnes lõikes 1 osutatud konservide valmistamiseks kasutatava oliiviõli suhtes.

6. Tootmistoetuse määrab komisjon kord kahe kuu jooksul.

7. Käesoleva artikli kohaldamise ja eelkõige lõikes 5 osutatud järelevalve korra üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 38 sätestatud korras.”

6. Artiklid 20b ja 28 tunnistatakse kehtetuks.

II. *21. juuni 1967. aasta määrus (EMÜ) nr 142/67 (EÜT L 125, 26.6.1967, lk 2461), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2429/72 (EÜT L 264, 23.11.1972, lk 1).*

21. juuni 1967. aasta määrus (EMÜ) nr 143/67 (EÜT L 125, 26.6.1967, lk 2463), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2077/71 (EÜT L 220, 30.9.1972, lk 1).

20. detsembri 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 19/69 (EÜT L 3, 7.1.1969, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2429/72 (EÜT L 264, 23.11.1972, lk 1).

18. detsembri 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 2596/69 (EÜT L 324, 27.12.1969, lk 12).

25. mai 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1076/71 (EÜT L 116, 28.5.1971, lk 2).

29. veebruari 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 443/72 (EÜT L 54, 3.3.1972, lk 3), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2560/77 (EÜT L 303, 28.11.1977, lk 1).

20. juuli 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1569/72 (EÜT L 167, 25.7.1972, lk 9), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2206/90 (EÜT L 201, 31.1.1990, lk 11).

23. novembri 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 2751/78 (EÜT L 331, 28.11.1978, lk 5).

26. märtsi 1979. aasta määrus (EMÜ) nr 591/79 (EÜT L 78, 30.3.1979, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2903/89 (EÜT L 280, 29.9.1989, lk 3).

14. juuni 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 1594/83 (EÜT L 163, 22.6.1983, lk 44), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1321/90 (EÜT L 132, 23.5.1990, lk 15).

23. mai 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 1491/85 (EÜT L 151, 10.6.1985, lk 15), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1724/91 (EÜT L 162, 26.6.1991, lk 35).

25. juuli 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 2194/85 (EÜT L 204, 2.8.1985, lk 7), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1725/91 (EÜT L 162, 26.6.1991, lk 37).

26. mai 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 1650/86 (EÜT L 145, 30.5.1986, lk 8).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

VI LISA

LINA JA KANEP

I. *Nõukogu 29. juuni 1970. aasta määrus (EMÜ) nr 1308/70 (EÜT L 146, 4.7.1970, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1557/93 (EÜT L 154, 25.6.1993, lk 26).*

Artiklid 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 7

Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetele ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 8

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse, piiramata liikmesriikide poolt vastuvõetud kitsendavamate sätete kohaldamist.

2. CN-koodi 5302 10 00 alla kuuluvat kolmandatest riikidest saabuvat toorkanepit võidakse importida üksnes siis, kui toode vastab artikli 4 lõikes 1 sätestatud tingimustele ning kui tõendatakse, et selle tetravesinikkannabinoolisisaldus ei ole suurem kui on osutatud artikli 4 lõikes 4.

3. Importida võidakse üksnes CN-koodi 1207 99 10 alla kuuluvaid seemneid või kanepisorte, mis saabuvad kolmandatest riikidest, mis annavad artikli 4 lõikes 1 ettenähtud tagatised ja on loetletud koostatavas nimekirjas. Kõnealune nimekiri koostatakse tingimustel, mis tuleb sätestada vastavalt artikli 4 lõikele 4.

4. Lõigetes 2 ja 3 piiritletud toodete importimisel ühendusse tuleb kontrollida, kas käesoleva artikli tingimused on täidetud.

Kui need tingimused on täidetud, annab importijaliikmesriik välja tingimuste täitmist kinnitava sertifikaadi.

5. CN-koodi 1207 99 91 alla kuuluvat kanepiseemet võivad importida üksnes:

— uurimisorganisatsioonid ja -instituudid,

— füüsilised või juriidilised isikud, kes võivad tõendada piisavat tegevust kõnealuses sektoris.

6. Kogu lõikes 5 osutatud seemnete import 5. lõike teises alapunktis osutatud isikute poolt allub kontrollisüsteemile, mida kohaldatakse, kui seemneid kasutatakse muul otstabel kui külvamiseks.

7. Liikmesriigid teatavad komisjonile sätted, mille nad on vastu võtnud, tagamaks lõikes 6 ettenähtud kontroll, enne nende sätete kohaldumist. Kui need sätted ei võimalda tõhusat kontrolli, otsustatakse artiklis 12 sätestatud korras muudatused, mis asjaomasel liikmesriigil tuleb teha.

8. Käesoleva lõike rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 12 sätestatud korras.

Artikkel 8a

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 18. mai 1982. aasta määrus (EMÜ) nr 1430/82 (EÜT L 162, 12.6.1982, lk 27), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2058/84 (EÜT L 191, 19.7.1984, lk 5).*

Artikkel 2 tunnistatakse kehtetuks.

III. *Nõukogu 16. juuli 1984. aasta määrus (EMÜ) nr 2059/84 (EÜT L 191, 19.7.1984, lk 6).*

Artiklid 2, 3 ja 4 tunnistatakse kehtetuks.

IV. *Nõukogu 19. mai 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1054/72 (EÜT L 120, 25.5.1972, lk 1).*

Eespool nimetatud määrus tunnistatakse kehtetuks.

VII LISA

PIIMATOOTED

I. *Nõukogu 27. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 804/68 (EÜT L 148, 27.6.1968, lk 13), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2807/94 (EÜT L 298, 19.11.1994, lk 1).*

1. Artikkel 4 tunnistatakse kehtetuks.

2. III jaotis asendatakse järgmisega:

"III JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 13

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse võidakse nõuda impordilitsentsi. Iga sellise toote eksportimisel tuleb esitada ekspordilitsents.

2. Liikmesriigid võivad litsentsi anda igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 16 ja 17 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

3. Artiklis 30 sätestatud korras võetakse vastu:

a) nende toodete nimekiri, mille suhtes nõutakse ekspordilitsentsi;

b) litsentside kehtivusaeg ja

c) muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 14

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärad.

Artikkel 15

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 30 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 16

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 30 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse vajaduse korral kasutatav juhtimismeetod ning asjakohastel juhtudel sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 17

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete eksporti ilma edasise töötlemiseta või lisas loetletud kauba kujul, kui need on artikli 1 punktides a, b, c, d, e ja g loetletud tooted, võttes aluseks nende toodete noteeringud või hinnad maailmaturul ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

Eksporditoetus artiklis 1 loetletud toodetelt lisas loetletud kauba kujul ei tohi olla suurem kui see, mis kehtib ilma edasise töötlemiseta eksporditavate toodete suhtes.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.
Toetusi määratakse artiklis 30 sätestatud korras. Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) pakkumismenetluse kaudu toodetele, mille suhtes selline kord on enne olnud ette nähtud.

Nende toodete nimekiri, mille puhul antakse eksporditoetust, ning sellise toetuse summa määratakse vähemalt kord nelja nädala järel, kui seda ei määrata pakkumismenetluse kaudu. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui neljaks nädalaks muutumatuks jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta. Artiklis 1 loetletud toodete puhul, mida eksporditakse lisas loetletud kauba kujul, võidakse toetus määrata vastavalt muule ajakavale, mis määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

4. Artiklis 1 loetletud ja ilma edasise töötlemiseta eksporditavate toodete suhtes toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— piima ja piimatoodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— piima ja piimatoodete hindu maailmaturul;

b) kõige soodsamad turustus- ja transpordikulud ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, samuti kõnealuse kauba sihtkohariiki viimise kulud; nõudlus ühenduse turul;

c) piima- ja piimatooteturu ühise korralduse eesmärgid, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng nendel turgudel;

d) asutamislepingu artikli 228 alusel sõlmitud lepingutest tulenevad piirangud;

e) ühenduse turu häirete vältimise olulisus;

f) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt.

Eelkõige võetakse arvesse vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest siseseks töötlemiseks vastuvõetud toodete kasutamine.

5. Artiklis 1 loetletud ja sellisel kujul eksporditavate toodete suhtes:

a) määratakse lõikes 1 osutatud ühenduse hinnad kindlaks vastavalt valitsevatele hindadele, mis osutuvad ekspordi suhtes kõige soodsamaks;

b) määratakse lõikes 1 osutatud maailmaturuhinnad, arvestades eelkõige:

a) hindu kolmandate riikide turgudel;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsiidiume;

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Lõikes 1 loetletud toodete puhul antakse toetust üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

7. Artiklis 1 loetletud ja sellisel kujul eksporditavate toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või vajaduse korral;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõikeid 6 ja 7 võidakse kohaldada artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mida eksporditakse määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras lisas loetletud kauba kujul.

9. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 30 sätestatud korras loobuda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

10. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 11,

— tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 7 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 30 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

11. Kolmandatest riikidest imporditavate ja kolmandatesse riikidesse reeksporditavate toodete suhtes ei anta eksporditoetust, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama ja

— importimisel on tasutud kõik imporditollimaksud.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on sama suur või väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, võrdub toetus kohaldatava toetusega.

12. Seoses artiklis 1 loetletud toodetega, mida eksporditakse lisas loetletud kauba kujul, kohaldatakse lõikeid 10 ja 11 üksnes järgmiste CN-koodide alla kuuluvate toodete suhtes:

— 1806 90 kuni 1806 90 90 (teatavad kakaod sisaldavad tooted),

— 1901 (teatavad jahust valmistatud toidupreparaadid jms),

— 2106 90 99 (teatavad mujal nimetamata toidupreparaadid),

millel on kõrge piimatootesisaldus.

13. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

14. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 30 sätestatud korras. Lõigete 8, 10, 11 ja 12 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad toodete suhtes, millele on osutatud artiklis 1 ja mida eksporditakse lisas osutatud kauba kujul, võetakse siiski vastu määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 18

1. Piima- ja piimatooteturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese töötlemise korra kasutamise artiklis 1 loetletud toodete puhul, mis on ette nähtud selles artiklis loetletud toodete või lisas loetletud kauba valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 19

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 20

1. Kui ühe või mitme artiklis 1 loetletud toote vaba hind ühenduse piiril oluliselt ületab ühenduse hinnataseme ning kui selline olukord tõenäoliselt jätkub, häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta lõikes 5 ettenähtud meetmeid.

2. Oluline ületamine lõike 1 tähenduses tekib siis, kui vaba hind ühenduse piiril ületab kõnealuse toote suhtes määratud sekkumishinna, mida on suurendatud 15 % võrra, või toodete puhul, mille suhtes ei ole määratud sekkumishinda, sekkumishinnast tuletatud hinna, mis tuleb kindlaks määrata artiklis 30 sätestatud korras, võttes arvesse kõnealuse toote laadi ja koostist.

3. Olukord, kus vaba hind ühenduse piiril oluliselt ületab hinnataseme, tõenäoliselt jätkub, kui pakkumine ja nõudlus ei ole tasakaalus ning kui see tasakaalustamatus tõenäoliselt jätkub, pidades silmas tootmise ja turuhindade ennustatavaid arengusuundi.

4. Ühenduse turg on käesolevas artiklis osutatud olukorra tõttu häiritud või ohustatud häiretest, kui rahvusvahelise kaubanduse kõrge hinnatase:

— tõkestab piimatoodete importi ühendusse või

— põhjustab piimatoodete väljaviimist ühendusest,

nii et pakkumine ühenduses ei ole enam tagatud või on oht, et need ei ole enam tagatud.

5. Kui eelmistes lõigetes loetletud tingimused on täidetud, võidakse artiklis 30 sätestatud korras teha otsuseid impordimaksude täieliku või osalise peatamise ja/või ekspordimaksete kogumise kohta. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu samas korras.

Artikkel 21

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 28. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 876/68 (EÜT L 155, 3.7.1968, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1344/86 (EÜT L 119, 8.5.1986, lk 36).*

Nõukogu 28. septembri 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 2115/71 (EÜT L 222, 2.10.1971, lk 5).

Nõukogu 12. oktoobri 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 2180/71 (EÜT L 231, 14.10.1971, lk 1).

Nõukogu 25. juuni 1974. aasta määrus (EMÜ) nr 1603/74 (EÜT L 172, 27.6.1974, lk 9).

Nõukogu 18. detsembri 1979. aasta määrus (EMÜ) nr 2915/79 (EÜT L 329, 24.12.1979, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3798/91 (EÜT L 357, 28.12.1991, lk 3).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

VIII LISA

VEISE- JA VASIKALIHA

I. *Nõukogu 27. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 805/68 (EÜT L 148, 28.6.1968, lk 24), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1884/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 27).*

1. Artikkel 3 tunnistatakse kehtetuks.

2. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 9

1. Artikli 1 lõike 1 punktis a loetletud toodete importimisel ühendusse tuleb esitada impordilitsents.

Mis tahes artikli 1 lõike 1 punktis b loetletud toote importimiseks ühendusse ning artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodete eksportimiseks ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi esitamist.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 12 ja 13 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Artikkel 10

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 11

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida tuleb arvestada täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurul hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 27 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 12

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Seoses impordikvoodiga 50 000 tonni külmutatud liha tarvis, mis kuulub CN-koodide 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 alla ning on ette nähtud töötlemiseks, esitab komisjon igal aastal enne detsembrit aruande jäägi kohta. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul ja kvalifitseeritud häälteenamusega ette näha, et kogu kõnealune kvoot või osa sellest hõlmab samaväärseid kvaliteetse liha koguseid, mis vastavad ümberarvestuskursile 4,375.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel “kes ees, see mees”),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel (“üheaegse läbivaatamise” meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse vajaduse korral kasutatav juhtimismeetod ning asjakohastel juhtudel sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu ning asjakohastel juhtudel tavapärase kaubandusmudeli säilitamist kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 13

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete eksporti nende toodete maailmaturuhinna alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune. See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad. Toetusi määratakse artiklis 27 sätestatud korras. Toetusi võidakse määrata:

a) korrapäraste ajavahemike järel;

b) lisaks sellele ja piiratud koguste puhul pakkumiskutsega toodetele, mille suhtes selline kord on enne olnud ette nähtud.

Nende toodete nimekiri, mille puhul antakse eksporditoetust, ning sellise toetuse summa määratakse vähemalt kord kolme kuu järel, kui seda ei määrata pakkumismenetluses. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui kolmeks kuuks samale tasemele jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— veise- ja vasikalihasektori toodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— veise- ja vasikalihasektori toodete hindu maailmaturul;

b) veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse eesmärgid, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng sellel turul;

c) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest;

d) vajadus vältida häireid ühenduse turul;

e) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt.

Samuti võetakse arvesse vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest sisese töötlemise korra alusel sissetoodud toodete kasutamine.

Lisa jagudes a, c ja d ning jao b alamrubriikides 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 ja 0206 29 91 loetletud toodete puhul toetuse arvutamisel võidakse lisaks sellele arvesse võtta iga kõnealuse toote suhtes kehtestatud kindlat koefitsienti.

5. Lõikes 1 loetletud hindade kindlaksmääramisel ühenduses võetakse arvesse:

— tüüpilistel ühenduse turgudel valitsevaid hindu,

— valitsevaid ekspordihindu.

Lõikes 1 loetletud rahvusvahelise kaubanduse hindade kindlaksmääramisel võetakse arvesse:

— kolmandate riikide turgudel valitsevaid hindu,

— kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki,

— eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsiidiume,

— vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

7. Artiklis 1 loetletud toodete ekspordi puhul kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 27 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 10,

— tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes toetus oli määratud, ilma et see piiraks lõike 3 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 27 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

10. Artiklis 27 sätestatud korras lubatava erandi puudumise korral ei anta eksporditoetust toodete suhtes, mida imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse.

11. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordilitsentsidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru raames tekkivate kohustuste täitmisega seoses ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

12. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

Artikkel 14

1. Veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese või välise töötlemise korra kasutamise artiklis 1 loetletud toodete suhtes.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese või välise töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 15

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 16

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

3. Artikli 22a lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva artikli kohaldamise üldeeskirjad."

II. *Nõukogu 16. jaanuari 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 98/69 (EÜT L 14, 21.1.1969, lk 2), muudetud määrusega (EMÜ) nr 429/77 (EÜT L 61, 5.3.1977, lk 18).*

Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 1

1. Sekkumisasutuste valduses olevaid tooteid võidakse võõrandada üksnes:

a) siis, kui kõnealused tooted on ette nähtud konkreetseks otstarbeks; või

b) siis, kui kõnealused tooted on ette nähtud ekspordiks; või

c) konkreetse sihtkohata võõrandamise korral, kui selle tõttu ei teki turu häirimise ohtu, arvestades eelkõige täiskasvanud veiste keskmiste turuhindade taset ühenduses ja liikmesriikides, nagu need on registreeritud vastavalt määrusele (EMÜ) nr 1892/87; või

d) kui hoidlast kõrvaldamine on vajalik tehnilistel põhjustel.

2. Lõike 1 punktides a ja b ettenähtud juhtudel võidakse sätestada eritingimusi tagamaks, et kõnealuseid tooteid ei kasutata muul põhjusel kui see, milleks need on ette nähtud, ning võtmaks arvesse konkreetseid nõudeid sellise müügi suhtes.

Selleks et tagada võetud kohustuste täitmine, võidakse selliste tingimustega ette näha tagatis, mille esitaja jääb tagatisest täielikult või osaliselt ilma, kui selle aja jooksul kõnealuseid kohustusi ei täideta või täidetakse ainult osaliselt.”

III. *Nõukogu 28. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 885/68 (EÜT L 156, 4.7.1968, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 427/77 (EÜT L 61, 5.3.1977, lk 16).*

Nõukogu 28. aprilli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 1157/92 (EÜT L 122, 7.5.1992, lk 4).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

IX LISA

LAMBA- JA KITSELIHA

I. *Nõukogu 25. septembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 3013/89 (EÜT L 289, 7.10.1989, lk 1), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1886/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 30).*

II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 9

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artikli 12 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Nimekiri toodete kohta, mille suhtes nõutakse ekspordilitsentsi, litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 30 sätestatud korras.

Artikkel 10

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 11

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 30 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 12

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 30 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse kasutatav juhtimismeetod ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu ning asjakohastel juhtudel tavapäraste kaubandusvoogude säilitamist kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 13

1. Lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal täielikult või osaliselt keelata sisese töötlemise korra kasutamise artiklis 1 loetletud toodete suhtes.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese või välise töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 14

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 15

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 14. oktoobri 1980. aasta määrus (EMÜ) nr 2641/80 (EÜT L 275, 18.10.1980, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3890/92 (EÜT L 391, 31.12.1992, lk 51).*

Nõukogu 14. oktoobri 1980. aasta määrus (EMÜ) nr 2642/80 (EÜT L 275, 18.10.1980, lk 4), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3939/87 (EÜT L 373, 31.12.1987, lk 1).

Nõukogu 19. detsembri 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 3643/85 (EÜT L 348, 24.12.1985, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3890/92 (EÜT L 391, 31.12.1992, lk 51).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

X LISA

SEALIHA

I. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2759/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1249/89 (EÜT L 129, 11.5.1989, lk 12).*

1. Artikli 4 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

"Baashinna määramisel võetakse arvesse eelkõige vajadust määrata see hind tasemel, mis aitab kaasa turuhindade stabiliseerimisele, siiski viimata struktuuriliste ülejääkide tekkimiseni ühenduses."

2. Artikli 5 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"Standardkvaliteediga toodete, v.a searümpade puhul tuletatakse kokkuostuhinnad searümpade kokkuostuhinnast, võttes aluseks selliste toodete kaubandusliku väärtuse ja searümpade kaubandusliku väärtuse vahelise suhte."

3. Artikli 5 lõikele 4 lisatakse järgmine punkt:

"d) määrates lõikes 2 osutatud suhet väljendava koefitsiendi."

4. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 8

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 11 ja 13 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 9

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 10

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporduturu hindade alusel.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 30 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 11

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 12

1. Kui hinnad ühenduse turul oluliselt tõusevad ning kui selline olukord tõenäoliselt jätkub, häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta lõikes 4 ettenähtud meetmeid.

2. Oluline hinnatõus lõike 1 tähenduses on olemas siis, kui searümpade keskmine hind ühenduse tüüpilistel turgudel, mis on näidatud määruse (EMÜ) nr 2123/89 lisas, on pärast kõikides ühenduse piirkondades toimunud üldist hinnatõusu kõrgem kui nende hindade keskmine, mis on kindlaks tehtud eelnenud kolme 1. juulist kuni 30. juunini kestnud majandusaasta kohta ja mida on vajaduse korral kohandatud vastavalt kõnealuste hindade tsüklilistele muutustele, lisades kõnealuse keskmise hinna ja vaatlusaluse perioodi keskmise hinna vahe, võttes arvesse baashinna iga muudatust võrreldes hinnaga, mis tuleneb kõnealuse perioodi keskmisest.

3. Oluline hinnatõus tõenäoliselt jätkub, kui pakkumine ja nõudlus ei ole tasakaalus ning kui see tasakaalustamatus tõenäoliselt jätkub, pidades silmas eelkõige:

a) emiste arvu ja põrsaste hinna tsüklilist arengut;

b) ülevaateid ja hinnanguid, mida on tehtud vastavalt 1. juuni 1993. aasta direktiivile 93/23/EMÜ seatootmise suhtes tehtavate statistiliste uuringute kohta;

c) searümpade turuhindade prognoositavaid arengusuundi.

4. Kui eelmistes lõigetes loetletud tingimused on täidetud, võidakse artiklis 24 sätestatud korras teha otsus imporditollimaksude täieliku või osalise peatamise kohta. Vajaduse korral võetakse samas korras vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 13

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artiklis 1 loetletud toodete eksporti nende toodete maailmaturunoteeringute või -hindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende noteeringute või hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune. See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 24 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel, tuginemata seejuures siiski pakkumismenetlusele.

Nende toodete nimekiri, mille puhul antakse eksporditoetust, ning sellise toetuse summa määratakse vähemalt kord kolme kuu järel. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui kolmeks kuuks samale tasemele jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— sealihatoodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— sealihatoodete hindu maailmaturul;

b) vajadus vältida häireid, mis tõenäoliselt põhjustaksid pikaajalist tasakaalustamatust pakkumise ja nõudluse vahel ühenduse turul;

c) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

Toetuse summa määramisel võetakse arvesse eelkõige vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest siseseks töötlemiseks vastu võetud põhiliste põllumajandustoodete kasutamine.

Artiklis 1 loetletud toodete puhul toetuse arvutamisel võetakse arvesse ühe kilogrammi sealiha tootmiseks vajaliku söödateraviljakoguse hinna vahet ühenduses ja maailmaturul, arvestades muude toodete kui sealiha puhul ka artikli 5 lõikes 2 osutatud koefitsiente.

5. Lõikes 1 loetletud hindade kindlaksmääramisel ühenduses võetakse aluseks:

a) hindu ühenduses turustuse eri etappidel;

b) ekspordihindu.

Lõikes 1 osutatud maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võetakse aluseks:

a) hindu kolmandate riikide turgudel;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsiidiume ning

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

7. Artiklis 1 loetletud toodete ekspordi puhul kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või vajaduse korral

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 24 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud ja

— tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 10, ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 7 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 24 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

10. Artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mida imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse, ei anta toetust, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama, ja et

— importimisel on tasutud kõik imporditollimaksud.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on sama suur või väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, võrdub toetus kohaldatava toetusega.

11. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

12. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 14

1. Sealihaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal täielikult või osaliselt keelata sisese töötlemise korra kasutamise artiklis 1 loetletud toodete suhtes, mis on ette nähtud kõnealuses artiklis loetletud toodete valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese või välise töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 15

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 16

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2764/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 21), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 4160/87 (EÜT L 392, 31.12.1987, lk 46).*

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2765/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 23).

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2766/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 25), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3906/87 (EÜT L 370, 30.12.1987, lk 11).

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2768/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 39).

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2769/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 43).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

XI LISA

KODULINNULIHA

I. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2777/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 77), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1574/93 (EÜT L 52, 24.6.1993, lk 1).*

1. Artiklid 3–11 asendatakse järgmistega:

"Artikkel 3

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi esitamist.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 6 ja 8 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras.

Artikkel 4

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 5

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava imporditollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 17 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 6

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel kasutatakse üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 7

Kui hinnad ühenduse turul oluliselt tõusevad ning kui selline olukord tõenäoliselt jätkub, häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud meetmed.

Artikkel 8

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete eksporti nende toodete maailmaturuhindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 17 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel, tuginemata seejuures siiski pakkumismenetlusele.

Nende toodete nimekiri, mille puhul antakse eksporditoetust, ning sellise toetuse summa määratakse vähemalt kord kolme kuu järel. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui kolmeks kuuks samale tasemele jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— kodulinnulihatoodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— kodulinnulihatoodete hindu maailmaturul;

b) vajadus vältida häireid, mis tõenäoliselt põhjustaksid pikaajalist tasakaalustamatust pakkumise ja nõudluse vahel ühenduse turul;

c) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

Samuti võetakse toetuse määramisel eriti arvesse vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest siseseks töötlemiseks vastuvõetud toodete kasutamine.

Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete suhtes toetuse arvutamisel võetakse arvesse ühe kilogrammi tapetud kodulindude tootmiseks ühenduses vajaliku söödateraviljakoguse hinna vahet ühenduses ja maailmaturul, arvestades muude toodete kui tapetud kodulindude puhul eri toodete kaaluvahet ja/või nende kaubanduslike väärtuste keskmist väärtust.

5. Lõikes 1 loetletud hindade kindlaksmääramisel ühenduses võetakse aluseks:

a) hindu ühenduses turustuse eri etappidel;

b) ekspordihindu.

Lõikes 1 osutatud maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võetakse aluseks:

a) hindu kolmandate riikide turgudel;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsiidiume; ning

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel, välja arvatud päevavanuste kanatibude korral, mille puhul võidakse litsents anda tagasiulatuvalt.

7. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või vajaduse korral;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse vastavalt artiklis 17 sätestatud korrale kõrvale kalduda nende artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud,

— tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 10, ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes on määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 7 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 17 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

10. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mida imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse, ei anta toetust, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama, ja et

— importimisel on tasutud kõik imporditollimaksud.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, võrdub toetus kohaldatava toetusega.

11. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

12. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras.

Artikkel 9

1. Kodulinnulihaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal täielikult või osaliselt keelata sisese või välise töötlemise korra kasutamise artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete suhtes, mis on ette nähtud artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese või välise töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 10

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 11

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

2. Artikkel 12 tunnistatakse kehtetuks.

II. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2778/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 84), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3714/92 (EÜT L 378, 23.12.1992, lk 23).*

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2779/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 90).

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2780/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 94).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

XII LISA

MUNAD, MUNAREBU JA MUNAVALGE

A. MUNAD

I. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2771/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 49), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1574/93 (EÜT L 152, 24.6.1993, lk 1).*

1. Artiklid 3–11 asendatakse järgmistega:

"Artikkel 3

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võib nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 6 ja 8 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras.

Artikkel 4

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 5

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu artiklis 17 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 6

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 7

Kui hinnad ühenduse turul oluliselt tõusevad ning kui selline olukord tõenäoliselt jätkub, häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud meetmed.

Artikkel 8

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete eksporti nende toodete maailmaturuhindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord maailmaturul või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 17 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel, tuginemata seejuures siiski pakkumismenetlusele.

Nende toodete nimekiri, mille puhul antakse eksporditoetust, ning sellise toetuse summa määratakse vähemalt kord kolme kuu järel. Sellest hoolimata võib toetuse summa rohkem kui kolmeks kuuks samale tasemele jääda ning vajaduse korral võib komisjon seda liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— munasektori toodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— munasektori toodete hindu maailmaturul;

b) vajadus vältida häireid, mis tõenäoliselt põhjustaksid pikaajalise tasakaalustamatuse pakkumise ja nõudluse vahel ühenduse turul;

c) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

Samuti võetakse toetuse määramisel eriti arvesse vajadust tasakaalustada ühenduse põhiliste põllumajandustoodete kasutamine töödeldud kaubana ekspordiks kolmandatesse riikidesse ning nendest riikidest siseseks töötlemiseks vastuvõetud toodete kasutamine.

Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete suhtes toetuse arvutamisel võetakse arvesse ühe kilogrammi koorega munade tootmiseks ühenduses vajaliku söödateraviljakoguse hinna vahet ühenduses ja maailmaturul, arvestades muude toodete kui koorega munade puhul koorega munade kogust, mida on kasutatud selliste toodete valmistamiseks, ja/või muna koostisosade kaubandusliku väärtuse keskmist vahet.

5. Lõikes 1 loetletud hindade kindlaksmääramisel ühenduses võetakse aluseks:

a) hindu ühenduses turustuse eri etappidel;

b) ekspordihindu.

Lõikes 1 osutatud maailmaturuhindade kindlaksmääramisel võetakse aluseks:

a) hindu kolmandate riikide turgudel;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes vajaduse korral arvesse nende riikide antavaid subsiidiume; ning

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel, välja arvatud päevavanuste tibude korral, mille puhul võidakse litsents anda tagantjärele.

7. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete ekspordi suhtes kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või vajaduse korral;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõikeid 6 ja 7 võidakse kohaldada määruse (EÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras artikli 1 lõikes 1 loetletud ja I lisas loetletud kauba kujul eksporditavate toodete suhtes.

9. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 17 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

10. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud,

— tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 11, ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille puhul oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 7 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 17 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

11. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mida imporditakse kolmandatest riikidest ja reeksporditakse kolmandatesse riikidesse, ei anta toetust, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama, ja et

— importimisel on tasutud kõik imporditollimaksud.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on sama suur või väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, võrdub toetus kohaldatava toetusega.

12. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

13. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 17 sätestatud korras. I lisa muudetakse vastavalt sellelesamale korrale. Lõike 8 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad artikli 1 lõikes 1 osutatud toodete suhtes, mida eksporditakse I lisas loetletud kauba kujul, võetakse siiski vastu määruse (EMÜ) nr 3448/93 artiklis 16 sätestatud korras.

Artikkel 9

1. Munaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese või välise töötlemise korra kasutamise:

— artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mis on ette nähtud artikli 1 lõike 1 punktis b loetletud toodete valmistamiseks, ja

— erijuhtudel artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mis on ette nähtud I lisas loetletud kauba valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese või välise töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 10

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 11

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

2. Artikkel 12 tunnistatakse kehtetuks.

II. *Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2773/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 64), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 4155/87 (EÜT L 392, 31.12.1987, lk 29).*

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2774/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 68).

Nõukogu 1. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2775/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 72).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

B. MUNAREBU JA MUNAVALGE

Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 2783/75 (EÜT L 282, 1.11.1975, lk 104), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 4001/87 (EÜT L 377, 31.12.1987, lk 44).

1. Artiklis 1 asendatakse sissejuhatav lause järgmisega:

"Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid järgmiste toodete suhtes:".

2. Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 2

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse võidakse nõuda impordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu määruse (EMÜ) nr 2771/75 artiklis 17 sätestatud korras."

3. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 3

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurg hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võtab komisjon vastu määruse (EMÜ) nr 2771/75 artiklis 17 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5."

4. Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 4

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu määruse (EMÜ) nr 2771/75 artiklis 17 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega."

5. Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 5

Kui hinnad ühenduse turul oluliselt tõusevad ning kui selline olukord tõenäoliselt jätkub, häirides või ähvardades häirida ühenduse turgu, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud meetmed."

6. Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 7

1. Munaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese töötlemise korra kasutamise artiklis 1 nimetatud toodete puhul, mis on ette nähtud kõnealuses artiklis loetletud toodete valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks."

7. Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 8

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet."

XIII LISA

PUU- JA KÖÖGIVILI

I. *Nõukogu 18. mai 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1035/72 (EÜT L 118, 20.5.1972, lk 1), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3669/93 (EÜT L 338, 31.12.1993, lk 26).*

IV jaotis asendatakse järgmisega:

"IV JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 22

1. Artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest tuleb esitada impordi- või ekspordilitsents.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 25 ja 26 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 33 sätestatud korras.

Artikkel 23

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Kui ühise tollitariifistiku tollimaksumäärade kohaldamine sõltub imporditava kaubasaadetise hinnast piiril, kontrollitakse selle hinna tõepärasust, võttes aluseks kauba väärtuse importimisel, mille arvutab välja komisjon sõltuvalt päritolust ja tootest, lähtudes kõnealuste toodete kaalutud keskmistest hindadest liikmesriikide tüüpilistel imporditurgudel või asjakohastel juhtudel muudel turgudel.

3. Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kauba väärtus importimisel, millele on liidetud lõike 5 alusel kehtestatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust väärtust rohkem kui 10 % võrra, nõutakse kõnealuse väärtuse põhjal kindlaksmääratud imporditollimaksudega võrduva tagatise esitamist.

4. Kui kõnealuse kaubasaadetise hinda piiril tollivormistusel ei deklareerita, sõltub ühise tollitariifistiku tollimaksumäärade kohaldamine kaupade kindlast väärtusest importimisel või tollialaste õigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest tingimustel, mis määratakse vastavalt lõikele 5.

5. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 33 sätestatud korras.

Artikkel 24

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 33 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 25

1. Artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 33 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel “kes ees, see mees”),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel (“üheaegse läbivaatamise” meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati artiklis 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 26

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete majanduslikult olulistes kogustes eksporti nende toodete rahvusvahelise kaubanduse hindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune.

See võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord rahvusvahelises kaubanduses või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Toetused määratakse artiklis 33 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel.

Vajaduse korral võib komisjon korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

4. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

— puu- ja köögivilja hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

— puu- ja köögivilja hindu rahvusvahelises kaubanduses;

b) turustuskulud ning minimaalsed transpordikulud ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, samuti kõnealuse kauba sihtkohariigi turule viimise kulud;

c) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

5. Määrates kindlaks lõikes 1 osutatud hindu ühenduse turul, võetakse arvesse hindu, mis on ekspordi seisukohast kõige soodsamad.

Määrates kindlaks lõikes 1 osutatud maailmaturuhindu, võetakse arvesse eriti:

a) kolmandate riikide turgudel registreeritud hindu;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu;

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

6. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

7. Artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete ekspordi puhul kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisest võidakse artiklis 33 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

9. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud,

— tooted on pärit ühendusest ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks lõike 7 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 33 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

10. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

11. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 33 sätestatud korras.

Artikkel 27

1. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete importimisel kolmandatest riikidest keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

2. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

Artikkel 28

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 2 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Selliseid meetmeid võidakse kohaldada üksnes seni, kui sõltuvalt olukorrast sellised häired või häirete oht on lakanud või kõrvaldatud või ostetud kogused on märkimisväärselt kahanenud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 9. detsembri 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 2518/69 (EÜT L 318, 18.12.1969, lk 17), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2455/72 (EÜT L 266, 14.11.1972, lk 7).*

Nõukogu 19. detsembri 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 2707/72 (EÜT L 291, 28.12.1972, lk 3).

Nõukogu 28. aprilli 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 1200/88 (EÜT L 115, 3.5.1988, lk 7), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3821/90 (EÜT L 366, 29.12.1990, lk 45).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

XIV LISA

TÖÖDELDUD PUU- JA KÖÖGIVILI

I. *Nõukogu 24. veebruari 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 426/86 (EÜT L 49, 27.2.1986, lk 1), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1490/94 (EÜT L 161, 29.6.1994, lk 13).*

1. II jaotis asendatakse järgmisega:

"II JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 9

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi esitamist.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 12, 13, 14 ja 14a kohaldamiseks võetud meetmeid.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 10

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 10a

1. I lisa B osas loetletud toodete suhtes määratakse 1995., 1996., 1997., 1998. ja 1999. turustusaastaks minimaalne impordihind. Minimaalse impordihinna määramisel võetakse arvesse eelkõige:

— vabu impordihindu ühenduse piiril,

— maailmaturul valitsevaid hindu,

— olukorda ühenduse siseturul,

— suundumusi kaubanduses kolmandate riikidega.

Kui minimaalset impordihinda ei järgita, määratakse lisaks tollimaksule tasakaalustusmaks, mis põhineb põhiliste kolmandate tarnijariikide hindadel.

2. Rosinate minimaalne impordihind määratakse enne turustusaasta algust.

Korintide ja muude rosinate suhtes määratakse minimaalne impordihind. Kõnealusest kahest tooterühmast mõlema puhul võidakse minimaalne impordihind määrata kontaktpakendis toodete suhtes, mille netokaal tuleb kindlaks määrata, ja kontaktpakendis toodete suhtes, mille netokaal ületab selle kaalu.

3. Töödeldud kirsside minimaalne impordihind määratakse enne turustusaasta algust. Kõnealune hind võidakse määrata kontaktpakendis toodete suhtes, mille netokaal on kindlaks määratud.

4. Rosinate puhul järgitakse minimaalset impordihinda, mis kehtib importimise päeval. Vajadusel määratav tasakaalustusmaks on see, mis kehtib samal päeval.

5. Töödeldud kirsside puhul järgitakse minimaalset impordihinda, mis kehtib vabasse ringlusse lubamise päeval.

6. Tasakaalustusmaksud rosinate suhtes määratakse kindlaks impordihindade skaala alusel. Minimaalse impordihinna ja skaala iga astme vahe on:

— esimese astme puhul 1 % miinimumhinnast,

— teise, kolmanda ja neljanda astme puhul vastavalt 3 %, 6 % ja 9 % miinimumhinnast.

Skaala viies aste hõlmab kõik juhud, kui impordihind on madalam kui neljanda astme suhtes kohaldatav hind.

Rosinate suhtes määratav maksimaalne tasakaalustusmaks ei tohi olla suurem kui miinimumhinna ja kõige tüüpilisemate ühenduseväliste riikide poolt maailmaturul oluliste koguste suhtes kohaldatavate kõige soodsamate hindade põhjal määratud summa vahe.

7. Töödeldud kirsside impordihind on madalam kui nende toodete miinimumhind, määratakse tasakaalustusmaks, mis võrdub nende hindade vahega.

8. Minimaalne impordihind, tasakaalustusmaksu summa ja muud käesoleva artikli kohaldamise eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 11

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile kooskõlas oma pakkumisega, mis võeti päevakorda mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse imporditurru hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 12

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel kasutatakse üht järgmistest meetoditest või nende kombinatsiooni:

— meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees"),

— meetod, mis jaotab kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise" meetod),

— meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kehtestada võib muid kohaseid meetodeid.

Need peavad vältima vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Vastuvõetud haldusmeetodi puhul võetakse vajaduse korral arvesse ühenduse turu tarnevajadusi ja selle turu tasakaalu valvamise vajadust, tuginedes samal ajal meetoditele, mida minevikus kohaldati lõikes 1 nimetatud kvootidele vastavate kvootide puhul, ilma et see piiraks kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest tulenevaid õigusi.

4. Lõikes 1 nimetatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatakse aastakvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt järgustatud läbi kogu aasta, ja kinnitatakse kasutatav juhtimismeetod ning vajaduse korral sisaldavad need:

a) toote laadi, lähteriiki ja päritolu kinnitavaid tagatisi;

b) punktis a nimetatud tagatiste tõendamiseks kasutatava dokumendi tunnustamist;

c) impordilitsentside väljaandmise tingimusi ja kehtivusaega.

Artikkel 13

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada eksportida:

a) majanduslikult olulisi koguseid artikli 1 lõikes 1 nimetatud tooteid, millele pole lisatud suhkrut;

b) CN-koodi 1701 alla kuuluvat valget ja toorsuhkrut,

— CN-koodide 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 ja 1702 40 90 alla kuuluvat glükoosi ja glükoosisiirupit,

— CN-koodide 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 alla kuuluvat isoglükoosi ja

— CN-koodi 1702 90 90 alla kuuluvat peedi- ja suhkruroosiirupit,

mida on kasutatud artikli 1 lõike 1 punktis b loetletud toodetes,

nende toodete hindade alusel rahvusvahelises kaubanduses ja asutamislepingu artikli 228 alusel sõlmitud lepingutest tulenevais piires, võib nende hindade ja ühenduses kohaldatavate hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Toetused on kogu ühenduses ühesuurused.

Kui olukord rahvusvahelises kaubanduses või teatavate turgude erinõudmised selle vajalikuks teevad, võib eksporditoetus konkreetse toote puhul varieeruda vastavalt toote sihtkohale.

Toetused määratakse artiklis 22 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel.

Komisjon võib korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi vajaduse korral selle ajavahemiku jooksul liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel muuta.

4. Toetusi antakse ainult taotluse ja vastava ekspordilitsentsi esitamise põhjal.

5. Kohaldatav toetus on see, mis kehtib litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral see, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil näidatud sihtkoha puhul või

b) tegeliku sihtkoha puhul, kui see erineb litsentsil näidatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha puhul kohaldatavat summat.

Käesolevas lõikes sätestatud paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võib võtta sobivaid meetmeid.

6. Lõigetest 4 ja 5 võib artiklis 22 sätestatud korras loobuda toodete puhul, millele makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

7. Asutamislepingu artikli 228 alusel sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja kohaldatakse asjaomaste toodete puhul. Pidades silmas põllumajanduslepingutest tulenevate kohustuste täitmist, ei tohi võrdlusperioodi lõppemine mõjutada ekspordilitsentside kehtivust.

8. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, kaasa arvatud sätted jaotamata või kasutamata, ekspordiks mõeldud koguste ümberjagamise kohta, võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 14

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse artikli 13 lõike 1 punktis a osutatud toetuse suhtes.

2. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

   — töödeldud puu- ja köögiviljatoodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

   — rahvusvahelises kaubanduses valitsevaid hindu;

b) minimaalsed turustus- ja transpordikulud ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, samuti kõnealuse kauba sihtkohariiki transportimise kulud;

c) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest.

3. Määrates kindlaks artikli 13 lõike 1 punktis a osutatud toodete hindu ühenduse turul, võetakse arvesse valitsevaid hindu, mis on ekspordi seisukohast kõige soodsamad.

Määrates kindlaks hindu rahvusvahelises kaubanduses võetakse arvesse:

a) kolmandate riikide turgudel valitsevaid hindu;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu;

d) pakkumishindu ühenduse piiril.

4. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud,

— tooted on pärit ühendusest ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks artikli 13 lõike 5 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 22 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

5. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 14a

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse artikli 13 lõike 1 punktis b osutatud toetuse suhtes.

2. Toetuse summa võrdub:

— toorsuhkru, valge suhkru ning peedi- ja suhkruroosiirupi puhul eksporditoetusega, mida antakse samade töötlemata kujul toodete puhul ja mis määratakse vastavalt nõukogu 30. juuni 1981. aasta määruse (EMÜ) nr 1785/81 (mis käsitleb suhkrusektori turgude ühiskorraldust) artiklile 17 ja selle rakendussätetele,

— isoglükoosi puhul eksporditoetusega, mida antakse sama töötlemata kujul toote puhul ja mis määratakse vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 1785/81 artiklile 17 ja selle rakendussätetele,

— glükoosi ja glükoosisiirupi puhul eksporditoetusega, mida antakse samade töötlemata kujul toodete puhul ja mis iga sellise toote suhtes määratakse vastavalt teraviljaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1766/92 artiklile 13 ja selle rakendussätetele.

3. Toetuse saamiseks peab töödeldud toodetega nende eksportimisel kaasas olema taotleja deklaratsioon, milles on näidatud valmistamisel kasutatud toor- ja valge suhkru ning peedi- ja suhkruroosiirupi, isoglükoosi, glükoosi ja glükoosisiirupi kogused.

Esimeses lõigus osutatud deklaratsiooni täpsust kontrollivad asjaomaste liikmesriikide pädevad ametiasutused.

4. Kui toetusest ei piisa, võimaldamaks artikli 1 lõike 1 punktis b osutatud toodete eksporti, kohaldatakse nende toodete suhtes artikli 13 lõike 1 punktis b osutatud toetuse suhtes ettenähtud sätete asemel neid, mis on ette nähtud artikli 13 lõike 1 punktis a osutatud toetuse suhtes.

5. Toetust antakse selliste toodete ekspordi puhul:

a) mis on pärit ühendusest;

b) mis on imporditud kolmandatest riikidest ja millelt on makstud artiklis 10 osutatud imporditollimaksud, tingimusel et eksportija tõendab:

— et eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama ja

— et importimisel on tasutud imporditollimaksud.

Lõikes b nimetatud juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksudega, kui viimased on väiksemad kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaksud on kõrgemad kui see toetus, kohaldatakse seda.

6. Toetuse saamiseks tuleb tõendada, et:

— tooted vastavad ühele kahest tingimusest, mis on sätestatud eelmises lõikes,

— tooted on ühendusest eksporditud ja

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks artikli 13 lõike 5 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 22 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

7. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 15

1. Teravilja-, suhkru- ning puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese töötlemise korra kasutamise:

— artikli 13 lõike 1 punktis b osutatud toodete suhtes ja

— puu- ja köögivilja suhtes,

mis on ette nähtud artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete valmistamiseks.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu pole kolme kuu jooksul otsustanud, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 16

1. Kui valge suhkru ekspordilt tasutakse vastavalt määruse (EMÜ) nr 1785/81 artiklile 20 maksu, mis ületab 5 eküüd 100 kilogrammi kohta, võidakse artiklis 22 sätestatud korras teha otsus kehtestada ekspordimaks artikli 1 lõikes 1 määratletud toodetele, mis sisaldavad vähemalt 35 % lisatud suhkrut.

2. Kõnealuse ekspordimaksu summa määramisel võetakse arvesse:

— puu- või köögiviljast töödeldud ja lisatud suhkrut sisaldava toote laadi,

— lisatud suhkru sisaldust kõnealuses tootes,

— valge suhkru hinda ühenduses ja maailmaturul,

— valge suhkru suhtes kehtivat ekspordimaksu,

— kõnealuse makse kohaldamise majanduslikku mõju.

3. Lisatud suhkru sisaldust peetakse toote suhtes väljendatuks arvuga, mis näidatakse kõnealuse toote suhtes käesoleva määruse III lisa 1. veerus.

Kui vastavalt lõikele 4 kindlaks tehtud lisatud suhkru sisaldus toote 100 kg netomassi kohta on kaks kilogrammi või rohkem alla sisalduse, mis on kõnealuse toote suhtes näidatud III lisa 1. veerus, kasutatakse eksportija taotlusel siiski vastavalt lõikele 4 kindlaks tehtud sisaldust.

4. III lisas loetletud toodete lisatud suhkru sisalduseks peetakse refraktomeetri abil saadud näitu, mis on CN-koodi 2008 alla kuuluvate, välja arvatud CN-koodide 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 ja 2008 99 91 alla kuuluvate toodete puhul korrutatud arvuga 0,93 ning muude III lisas loetletud toodete puhul korrutatud arvuga 0,95 ning mida on vähendatud arvu võrra, mis on kõnealuse toote suhtes näidatud III lisa 2. veerus.

5. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 18

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

2. II ja IV lisa tunnistatakse kehtetuks.

II. *Nõukogu 14. märtsi 1977. aasta määrus (EMÜ) nr 518/77 (EÜT L 73, 21.3.1977, lk 22).*

Nõukogu 14. märtsi 1977. aasta määrus (EMÜ) nr 519/77 (EÜT L 73, 21.3.1977, lk 24).

Nõukogu 14. märtsi 1977. aasta määrus (EMÜ) nr 520/77 (EÜT L 73, 21.3.1977, lk 26).

Nõukogu 14. märtsi 1977. aasta määrus (EMÜ) nr 521/77 (EÜT L 73, 21.3.1977, lk 28).

Nõukogu 30. juuni 1981. aasta määrus (EMÜ) nr 1796/81 (EÜT L 183, 4.7.1981), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1122/92 (EÜT L 117, 1.5.1992, lk 98).

Nõukogu 23. juuli 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 2089/85 (EÜT L 197, 27.7.1985, lk 10).

Nõukogu 17. oktoobri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 3225/88 (EÜT L 288, 21.10.1988, lk 11).

Nõukogu 28. aprilli 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 1201/88 (EÜT L 115, 3.5.1988, lk 9), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2781/90 (EÜT L 265, 28.9.1990, lk 3).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

XV LISA

BANAANID

Nõukogu 13. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 404/93 (EÜT L 47, 25.2.1993, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3518/93 (EÜT L 320, 22.12.1993, lk 15).

1. Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 15

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 2 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

3. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava tollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

4. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse impordituru hindade alusel.

5. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5."

2. Lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 15a

Käesoleva jaotise artikleid 15a–20 kohaldatakse üksnes CN-koodi ex 0803 alla kuuluvate värskete toodete, välja arvatud jahubanaanide suhtes.

Käesoleva jaotise kohaldamisel kehtivad järgmised määratlused:

a) *tavapärane import AKV riikidest* – lisas osutatud banaanikogused, mida ekspordib iga tavapäraselt banaane ühendusse eksportinud AKV riik; sellistele banaanidele osutatakse kui "tavapärastele AKV banaanidele";

b) *ebatavapärane import AKV riikidest* – banaanikogused, mida AKV riik ekspordib üle lõikes 1 määratletud koguse; sellistele banaanidele osutatakse kui "ebatavapärastele AKV banaanidele";

c) *import muudest kolmandatest riikidest kui AKV riigid* – kogused, mida ekspordivad muud kolmandad riigid; sellistele banaanidele osutatakse kui "kolmandate riikide banaanidele";

d) *ühenduse banaanid* – ühenduses toodetud banaanid;

e) *turustama* ja *turustamine* – toote turuleviimine, kuid mitte lõpptarbijale kättesaadavaks tegemine."

3. Artiklis 17 asendatakse teine lõik järgmisega:

"Impordilitsentsid kehtivad kogu ühenduses. Välja arvatud juhul, kui artiklis 27 sätestatud korras lubatakse kõrvalekaldumist, antakse selliseid litsentse välja tagatise eest, millega garanteeritakse, et tooted imporditakse litsentsi kehtivusajal kooskõlas käesoleva määrusega; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral."

4. Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 18

1. Igal aastal avatakse kolmandate riikide banaanide ja ebatavapäraste AKV banaanide impordiks tariifikvoot 2,2 miljonit tonni (netomass).

Kõnealuse tariifikvoodi raames tasutakse kolmandate riikide banaanide impordilt maksu 75 eküüd tonni kohta ning ebatavapäraste banaanide impordilt tollimaksu ei tasuta.

1994. aastal on kõnealune tariifikvoot 2,1 miljonit tonni (netokaal).

Kui artiklis 16 osutatud tarnebilansi põhjal kindlaks määratud ühenduse nõudlus kasvab, suurendatakse sellest tulenevalt kvoote artiklis 27 sätestatud korras. Iga selline kohandus tehakse kõnealusele turundusaastale eelneval 30. novembril.

2. Erandina artikli 15 lõikest 1 nõutakse väljaspool käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tariifikvooti imporditud ebatavapäraste AKV banaanide tonnilt tollimaksu, mis võrdub artikli 15 lõikes 1 osutatud tollimaksuga, millest on lahutatud 100 eküüd.

3. Lõikes 1 osutatud kvootidesse ei arvestata ühendusest reeksporditud kolmandate riikide banaanide ja ebatavapäraste AKV banaanide koguseid.

4. Käesolevas artiklis osutatud summad arvestatakse riigi vääringusse ümber vastavalt määrale, mis kehtib kõnealuste toodete suhtes seoses ühise tollitariifistikuga."

5. Artiklisse 20 lisatakse järgmised alapunktid:

"— meetmed, millega tagatakse artikli 18 lõikes 1 sätestatud tariifikvootide raames imporditavate banaanide päritolu ja lähteriik,

— meetmed, mida on vaja kooskõlas asutamislepingu artikliga 288 sõlmitud lepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks."

6. Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 22

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust."

7. Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 23

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni poolt võetud meetmed nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 27 sätestatud korras.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

XVI LISA

VEIN

I. *Nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 822/87 (EÜT L 84, 27.3.1987, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1891/94 (EÜT L 197, 30.7.1994, lk 42).*

1. IV jaotis asendatakse järgmisega:

"IV JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 52

1. Artikli 1 lõike 2 punktis a või b loetletud toodete importimisel ühendusse tuleb esitada impordilitsents. Iga muu artikli 1 lõikes 2 loetletud toote importimisel ühendusse ja iga artikli 1 lõikes 2 loetletud toote eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

2. Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses ning ilma et see piiraks artiklite 55 ja 56 kohaldamiseks võetud meetmeid.

Litsents kehtib kogu ühenduses.

Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

3. Artiklis 83 sätestatud korras võetakse vastu:

a) nende toodete nimekiri, mille suhtes nõutakse impordi- või ekspordilitsentsi;

b) litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 53

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. CN-koodide 2009 60 ja 2204 30 alla kuuluva viinamarjavirde suhtes, mille puhul ühises tollitariifistikus ettenähtud tollimaksude kohaldamine sõltub imporditavate toodete impordihinnast, kontrollitakse selle hinna täpsust kauba kindla väärtuse abil importimisel, mille arvutab välja komisjon sõltuvalt päritolust ja tootest, lähtudes kõnealuste toodete kaalutud keskmistest hindadest liikmesriikide tüüpilisel imporditurul või asjakohastel juhtudel muudel turgudel.

Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kõnealune kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud vastavalt lõikele 3 seatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust rohkem kui 10 % võrra, nõutakse kõnealuse väärtuse põhjal kindlaks määratud imporditollimaksudega võrduva tagatise esitamist.

Kui kõnealuse kaubasaadetise hinda piiril tollivormistusel ei deklareerita, sõltub ühise tollitariifistiku tollimaksumäärade kohaldamine kõnealusest kaupade kindlast väärtusest importimisel või tollialaste õigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest tingimustel, mis määratakse vastavalt lõikele 3.

3. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 83 sätestatud korras. Sellised üksikasjalikud eeskirjad sisaldavad sätteid, mida on vaja impordihindade kontrollimiseks.

Artikkel 54

1. Et vältida või kõrvaldada kahjulikke mõjusid ühenduse turul, mis võivad tuleneda teatavate artiklis 1 loetletud toodete impordist, kohaldatakse ühe või mitme sellise toote impordi puhul artiklis 10 sätestatud

tollimaksumäärade alusel täiendavat imporditollimaksu, kui mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud põllumajanduslepingu artiklis 5 sätestatud tingimused on täidetud, välja arvatud juhul, kui import usutavasti ei häiri ühenduse turu toimimist või kui toime oleks kavatsetava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne.

2. Käivitushinnad, millest madalamal võib kehtestada täiendava imporditollimaksu, teatab ühendus Maailma Kaubandusorganisatsioonile kooskõlas oma pakkumisega.

Käivituskogused, mille ületamise korral kohaldatakse täiendavat imporditollimaksu, kinnitatakse eelkõige ühenduse impordi alusel kolme aasta jooksul, mis eelnevad aastale, kui tekivad või võivad tekkida lõikes 1 nimetatud kahjulikud mõjud.

3. Impordihinnad, mida arvestatakse täiendava imporditollimaksu määramisel, määratletakse asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

CIF-impordihindu kontrollitakse sel eesmärgil kõnealuse toote tüüpiliste maailmaturu- või ühenduse importturu hindade alusel.

4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 83 sätestatud korras. Eriti käsitlevad sellised üksikasjalikud eeskirjad:

a) tooteid, mille puhul võib vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5 kohaldada täiendavaid imporditollimakse;

b) muid kriteeriume, mis on vajalikud lõike 1 kohaldamiseks vastavalt põllumajanduslepingu artiklile 5.

Artikkel 55

1. Määral, mis on vajalik, et võimaldada eksportida:

a) artikli 1 lõike 2 punktides a, b ja c loetletud tooteid;

b) CN-koodi 1701 alla kuuluvat suhkrut, CN-koodide 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 90 50 alla kuuluvaid glükoosi ja glükoosisiirupit, sealhulgas CN-koodide 1702 30 51 ja 1702 30 59 alla kuuluvate toodete kujul, mis on lisatud CN-koodide 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 ja 2204 30 99 alla kuuluvatesse toodetesse;

nende toodete rahvusvahelise kaubanduse hindade alusel ning piirides, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest, võidakse nende hindade ja ühenduse hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Koguste määramiseks, mida võib eksportida eksporditoetuse eest, kohaldatakse meetodit, mis:

a) sobib kõige paremini toote laadiga ja olukorraga kõnealusel turul, võimaldab kättesaadavate ressursside võimalikult tõhusat kasutamist ja võtab igati arvesse ühenduse ekspordi tõhusust ja struktuuri, tegemata siiski vahet suur- ja väikeettevõtjate vahel;

b) on halduslikult ettevõtjatele kõige vähem tülikas, võttes arvesse haldusnõudeid;

c) väldib igasugust vahetegemist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Kõnealune toetus on kogu ühenduses ühesuurune. Toetus võib erineda vastavalt sihtkohale, kui olukord rahvusvahelises kaubanduses või konkreetsed nõuded teatavatel turgudel seda tingivad.

Lõike 1 punktis a osutatud toetus määratakse artiklis 83 sätestatud korras. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel.

Vajaduse korral võib komisjon korrapäraste ajavahemike järel määratud toetusi liikmesriigi taotlusel või omal algatusel vahepeal muuta.

Lisaks kehtivad artikli 56 sätted seoses selles artiklis osutatud toodetega.

4. Toetust antakse üksnes taotluse korral ja asjakohase ekspordilitsentsi esitamisel.

5. Artiklis 1 loetletud toodete ekspordi puhul kohaldatakse toetust, mis kehtis litsentsi taotlemise päeval, ja diferentseeritud toetuse korral seda, mis kehtib samal päeval:

a) litsentsil osutatud sihtkoha suhtes või vajaduse korral;

b) tegeliku sihtkoha suhtes, kui see erineb litsentsil osutatud sihtkohast. Sel juhul ei tohi kohaldatav summa ületada litsentsil näidatud sihtkoha suhtes kehtivat summat.

Käesoleva lõike paindlikkuse kuritarvitamise vältimiseks võidakse võtta asjakohaseid meetmeid.

6. Lõigete 4 ja 5 kohaldamisest võidakse artiklis 83 sätestatud korras kõrvale kalduda nende artiklis 1 loetletud toodete puhul, mille suhtes makstakse toetust toiduabiprogrammide alusel.

7. Kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest tulenevate koguseliste piirangute järgimine tagatakse ekspordisertifikaatidega, mida antakse välja lepingutes sätestatud võrdlusperioodideks ja mis kehtivad kõnealuste toodete suhtes. Seoses põllumajanduslepingust tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

Seoses kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru raames sõlmitud lepingutest tulenevate kohustuste täitmisega ei mõjuta võrdlusperioodi lõpp ekspordilitsentside kehtivust.

8. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas korraldused jaotamata ja kasutamata ekspordikoguste ümberjaotamiseks, võetakse vastu artiklis 83 sätestatud korras.

Artikkel 56

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse artikli 55 lõikes 1 osutatud toetuse suhtes.

2. Artikli 55 lõike 1 punktis b osutatud toodete toetuse summa võrdub:

— toorsuhkru ja valge suhkru puhul eksporditoetusega, mida antakse samade töötlemata kujul toodete puhul ja mis määratakse vastavalt nõukogu suhkruturu ühist korraldust käsitleva 30. juuni 1981. aasta määruse (EMÜ) nr 1785/81 artiklile 17 ja selle rakendussätetele,

— glükoosi ja glükoosisiirupi puhul eksporditoetusega, mida antakse samade töötlemata kujul toodete puhul ja mis iga sellise toote puhul määratakse vastavalt nõukogu teraviljaturu ühist korraldust käsitleva 30. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1766/92 artiklile 13 ja selle rakendussätetele.

Toetuse saamiseks peab töödeldud toodetega nende eksportimisel kaasas olema taotleja deklaratsioon, milles on näidatud valmistamisel kasutatud toor- ja valge suhkru ning glükoosi ja glükoosisiirupi kogused.

Selle deklaratsiooni täpsust kontrollivad asjaomaste liikmesriikide pädevad ametiasutused.

3. Toetuste määramisel võetakse arvesse järgmist:

a) senine olukord ja tulevikusuundumused, pidades silmas:

   — artikli 55 lõikes 1 osutatud toodete hindu ja kättesaadavust ühenduse turul,

   — nende toodete hindu maailmaturul;

b) kõige soodsamad turustus- ja transpordikulud ühenduse turgudelt sadamatesse või muudesse ekspordikohtadesse ühenduses, samuti kõnealuse kauba sihtkohariiki transportimise kulusid;

c) veinituru ühise korralduse eesmärgid, s.o tasakaalu tagamine ning hindade ja kaubanduse loomulik areng sellel turul;

d) piirangud, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 228 sõlmitud lepingutest;

e) vajadus vältida häireid ühenduse turul;

f) kavandatava ekspordi majanduslik aspekt.

4. Artikli 55 lõikes 1 osutatud ühenduse turuhinnad määratakse kindlaks kõige soodsamate ekspordihindade põhjal.

Määrates kindlaks artikli 55 lõikes 1 osutatud hindu rahvusvahelises kaubanduses, võetakse arvesse:

a) kolmandate riikide turgudel registreeritud hindu;

b) kõige soodsamaid hindu importimiseks kolmandast päritoluriigist kolmandasse sihtkohariiki;

c) eksportivates kolmandates riikides registreeritud tootjahindu, võttes ajakohastel juhtudel arvesse nende riikide antavaid subsiidiume;

d) vabu pakkumishindu ühenduse piiril.

5. Ilma et see piiraks artikli 55 lõike 3 kolmanda lõigu kohaldamist, määratakse ajavahemikud, mille järel tuleb määrata nende toodete nimekiri, mille puhul tegelikult toetust antakse, ja summa, mille ulatuses see toetus tuleb määrata, kindlaks artiklis 83 sätestatud korras.

6. Toetuse saamiseks tõendatakse, et:

— tooted on pärit ühendusest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõiget 7,

— kõnealused tooted on ühendusest eksporditud,

— diferentseeritud toetuse korral on tooted jõudnud litsentsil osutatud sihtkohta või muusse sihtkohta, mille suhtes oli määratud toetus, ilma et see piiraks artikli 55 lõike 5 punkti b kohaldamist. Sellest reeglist võidakse teha erandeid artiklis 83 sätestatud korras, kui sätestatakse tingimused, mis pakuvad samaväärseid tagatisi.

Lisasätteid võidakse vastu võtta artiklis 83 sätestatud korras.

7. Kolmandatest riikidest imporditavate ja kolmandatesse riikidesse reeksporditavate toodete suhtes ei anta toetust, kui eksportija ei tõenda, et:

— eksporditav toode ja enne imporditud toode on üks ja seesama,

— importimisel on tasutud kõik imporditollimaksud.

Sellistel juhtudel võrdub toetus igalt tootelt importimisel tasutud tollimaksuga, kui viimane on väiksem kui kohaldatav toetus; kui importimisel tasutud tollimaks on kõrgem kui see toetus, võrdub toetus kohaldatava toetusega.

Artikkel 57

1. Veinituru ühise korralduse ladusaks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale komisjoni ettepaneku põhjal osaliselt või täielikult keelata sisese töötlemise korra kasutamise artiklis 1 nimetatud toodete puhul.

2. Erandina lõikest 1 otsustab komisjon liimesriigi taotluse põhjal või omal algatusel vajalikud meetmed, kui lõikes 1 nimetatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sisese töötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse sellistest meetmetest, mis ei tohi jõus olla kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib esitada komisjoni võetud meetmed nõukogule nädala jooksul alates nende teatavakstegemisest. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni otsuse kinnitada, muuta või tühistada. Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, loetakse komisjoni otsus tühistatuks.

Artikkel 58

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 59

1. Keelatakse importida artikli 1 lõikes 2 osutatud tooteid, millele on lisatud alkoholi, välja arvatud neid ühendusest pärit toodetega samaväärseid tooteid, mille suhtes selline segamine on lubatud vastavalt artikli 25 lõigetele 1 ja 2.

2. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja eelkõige toodete samaväärsuse tingimused võetakse vastu artiklis 83 sätestatud korras.

Artikkel 60

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 2 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Selleks et hinnata, kas olukord õigustab selliste meetmete kohaldamist, tuleb arvesse võtta eelkõige:

a) koguseid, mille suhtes impordilitsentsid on välja antud või impordilitsentse on taotletud, ning prognoositava bilansi arve;

b) asjakohastel puhkudel sekkumise ulatust.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.

Artikkel 61

1. Otseselt joomiseks ettenähtud importvein, mida kirjeldatakse geograafilise piirkonna järgi, võib seoses selle veini turustamisega ühenduses ja vastastikkuse tingimusel olla sobilik määruse (EMÜ) nr 823/87 artiklis 16 osutatud kontrolli- ja kaitsekorra jaoks seoses konkreetsetes piirkondades toodetavate kvaliteetveinidega.

2. Lõiget 1 rakendatakse asjaosaliste kolmandate riikidega sõlmitavate kokkulepete abil, mille suhtes peetakse läbirääkimisi ja mis sõlmitakse asutamislepingu artiklis 113 sätestatud korras.

3. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 83 sätestatud korras."

2. Artikli 72 järele lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 72a

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, vältimaks intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu artiklites 23 ja 24 sätestatud tingimustel artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud toodetele lisatava geograafilise tähise kasutamist ühenduses nende toodete puhul, mis ei ole pärit kõnealuse geograafilise tunnusega tähistatavast kohast, isegi kui kõnealuse kauba tegelikule päritolule osutatakse või kõnealust geograafilist tunnust kasutatakse tõlkes või sellega on kaasas sellised väljendid nagu "laadi", "tüüpi", "stiilis", "imitatsioon" vms.

Käesolevas artiklis tähendab termin "geograafilised tähised" tunnuseid, millega identifitseeritakse toote päritolu kolmanda riigi territooriumilt, mis on Maailma Kaubandusorganisatsiooni liige, või selle territooriumi piirkonnast või alalt, kui teatav toote kvaliteet, maine või muud omadused on omistatavad eelkõige just sellele geograafilisele päritolukohale.

2. Lõiget 1 kohaldatakse hoolimata ühenduse õigusaktide muudest konkreetsetest sätetest, millega on ette nähtud reeglid artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud toodete nimetamise ja esitluse kohta.

3. Vajaduse korral võetakse käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad vastu artiklis 83 sätestatud korras."

3. Lisa VII tunnistatakse kehtetuks.

II. *Nõukogu 5. veebruari 1979. aasta määrus (EMÜ) nr 344/79 (EÜT L 54, 5.3.1979, lk 67).*

Nõukogu 5. veebruari 1979. aasta määrus (EMÜ) nr 345/79 (EÜT L 54, 5.3.1979, lk 69), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2009/81 (EÜT L 195, 18.7.1981, lk 6).

Eespool loetletud määrused tunnistatakse kehtetuks.

XVII LISA

TUBAKAS

Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2075/92 (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 70).

IV jaotis asendatakse järgmisega:

"IV JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 15

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 16

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

a) kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju;

b) kohaldada ühtegi koguselist piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 16a

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

XVIII LISA

HUMALAD

Nõukogu 26. juuli 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1696/71 (EÜT L 175, 4.8.1971, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3124/92 (EÜT L 313, 30.10.1992, lk 1).

V jaotis asendatakse järgmisega:

"V JAOTIS

Kaubandus kolmandate riikidega

Artikkel 14

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 15

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 15a

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

XIX LISA

ELUSPUUD JA MUUD -TAIMED, TAIMESIBULAD, -JUURED JMS, LÕIKELILLED JA DEKORATIIVNE TAIMMATERJAL

I. *Nõukogu 27. veebruari 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 234/68 (EÜT L 55, 2.3.1968, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3336/92 (EÜT L 336, 20.11.1992, lk 1).*

Artiklid 8, 9 ja 10 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 8

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse võidakse nõuda impordilitsentsi.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses.

Impordi- ja ekspordilitsents kehtib kogu ühenduses. Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, mis garanteerib toodete ekspordi või impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi või eksporti ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 14 sätestatud korras.

Artikkel 9

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 10

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 10a

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Komisjon võtab artiklis 14 sätestatud korras vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest.”

II. *Nõukogu 16. detsembri 1975. aasta määrus (EMÜ) nr 3280/75)(EÜT L 326, 18.12.1975, lk 4).*

Eespool nimetatud määrus tunnistatakse kehtetuks.

XX LISA

SEEMNED

I. *Nõukogu 26. oktoobri 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 2358/71 (EÜT L 246, 5.11.1971, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3375/93 (EÜT L 303, 10.12.1993, lk 9).*

1. Artiklid 5, 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 5

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artiklis 1 loetletud toodete puhul ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

Artikkel 6

Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 7

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

2. Artikkel 8a tunnistatakse kehtetuks.

II. *Nõukogu 20. juuli 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1578/72 (EÜT L 168, 26.7.1972, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1984/86 (EÜT L 171, 28.6.1986, lk 3).*

Eespool nimetatud määrus tunnistatakse kehtetuks.

XXI LISA

MUUD MÄÄRUSED

I. *Nõukogu 28. juuni 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 827/68 (EÜT L 151, 30.6.1968, lk 16), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 794/94 (EÜT L 92, 9.4.1994, lk 15).*

1. Artiklid 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 2

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse lisas loetletud toodete suhtes ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

2. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

3. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele võetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, on kolmandate riikidega kauplemisel keelatud:

— kehtestada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju,

— kohaldada ühtegi kvantitatiivset piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 3

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada lisas nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud hääletuskorrale vastu käesoleva lõike rakendamise üldeeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikli 228 lõikega 2 sõlmitud lepingutest."

2. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 6

Kui on osutatud käesolevale artiklile, võetakse meetmed vastu määruse 136/66/EMÜ artiklis 38 ning muude põllumajandusturgude ühist korraldust käsitlevate määruste vastavates artiklites sätestatud korras."

II. *Nõukogu 5. veebruari 1979. aasta määrus (EMÜ) nr 234/79 (EÜT L 34, 9.2.1979, lk 2), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3209/89 (EÜT L 312, 27.10.1989, lk 5).*

Artikli 2 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

XXII LISA

KAUGEIMAD PIIRKONNAD

I. *Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 3763/91 (EÜT L 356, 24.12.1991, lk 1), muudetud määrusega (EMÜ) nr 3714/92 (EÜT L 378, 23.12.1992, lk 23).*

Artikli 2 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) esimeses lõigus asendatakse lauseosa, milles on tekst "maksud, mis on kehtestatud vastavalt nõukogu teraviljaturu ühist korraldust käsitleva 29. oktoobri 1975. aasta määruse (EMÜ) nr 2727/75 artikli 13 lõikele 1", sõnadega:

"ühises tollitariifistikus sätestatud imporditollimaksud";

b) teises lõigus asendatakse sõnad "vabastus maksust" sõnadega "vabastus imporditollimaksust".

II. *Nõukogu 15. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 1600/92 (EÜT L 173, 27.6.1992, lk 1), viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3714/92 (EÜT L 378, 23.12.1992, lk 23).*

1. Artikli 3 lõikest 1 jäetakse välja sõnad "maksud ja/või".

2. Artikli 5 lõike 1 punktist a jäetakse välja sõnad "ja/või maksud, millele on osutatud nõukogu 27. juuni 1968. aasta veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust käsitleva määruse (EMÜ) nr 805/68 artiklis 9".

3. Artiklist 7 jäetakse välja sõnad "kõnealune maks ja/või".

III. *Nõukogu 15. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 1601/92 (EÜT L 173, 27.6.1992, lk 13), muudetud määrusega (EMÜ) nr 3714/92 (EÜT L 378, 23.12.1992, lk 23).*

1. Artikli 3 lõikest 1 jäetakse välja sõnad "maksud ja/või".

2. Artikli 5 lõike 1 punktist a jäetakse välja sõnad "ja/või maksud, millele on osutatud nõukogu määruse (EMÜ) nr 805/68 artiklis 9".